

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Tercer període

Sèrie C - Número 164
26 d'octubre de 2011

Comissió d'Afers Institucionals

Presidència de l'H. Sra. Marina Geli i Fàbrega

Sessió núm. 13

SUMARI

Procediment

per a donar la conformitat prèvia de la comissió a la designació del director adjunt o directora adjunta de l'Oficina Antifrau de Catalunya (tram. 284-00007/09) p. 3

Proposta de resolució

sobre el pagament de la subvenció per al pavelló poliesportiu d'Arenys de Munt (Maresme) (tram. 250-00433/09) p. 6

Propostes de resolució

acumulades relatives a la presentació d'un calendari de treball amb relació a les iniciatives legislatives necessàries per a la creació de les vegueries de la Catalunya Central i de l'Alt Pirineu (tram. 250-00538/09 i 250-00539/09) p. 8

Proposta de resolució

sobre el compliment de la Llei 12/2010, del 19 de maig, del Consell de Governos Locals (tram. 250-00549/09) (retirada) p. 11

Proposta de resolució

sobre el traspàs de la titularitat de la Llar del Productor a l'Ajuntament d'Almatret (Segrià) (tram. 250-00561/09) p. 11

Compareixença

de Robert Serentill i Utgés, president de l'Associació Catalana de Ràdio, per a informar sobre la situació de la ràdio privada a Catalunya (tram. 357-00096/09) p. 13

Proposta de compareixença

de Ramon Font, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, amb relació al Projecte de llei de modificació de diverses lleis de l'àmbit audiovisual (tram. 352-00711/09) (retirada) p. 25

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis de l'àmbit audiovisual (tram. 352-00600/09, 352-00601/09, 352-00602/09, 352-00603/09 i 352-00604/09) p. 25

Propostes de compareixença

relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual (tram. 352-00650/09, 352-00651/09, 352-00652/09, 352-00653/09 i 352-00654/09) (decaigudes) p. 25

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual
(tram. 352-00680/09 a 352-00703/09) p. 26

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual
(tram. 352-00704/09 a 352-00710/09, 352-00712/09, 352-00713/09 i 352-00714/09) p. 26

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual
(tram. 352-00715/09 i 352-00716/09) p. 27

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual
(tram. 352-00717/09 a 352-00745/09) p. 27

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Impres a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 13

La sessió s'obre a les deu del matí i deu minuts. Presideix Marina Geli i Fàbrega, acompanyada de la secretària, M. Mercè Jou i Torras. Assisteixen la Mesa els lletrats Antoni Bayona Rocamora i Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats Marta Alòs Lòpez, Dolors Battalla i Nogués, David Bonvehí i Torras, Lluís M. Corominas i Díaz, Jaume Domingo i Planas, Ferran Falcó i Isern i Jordi Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Laia Bonnet Rull, Joan Ferran i Serafini i Ernest Maragall i Mira, pel G. P. Socialista; Maria de Llanos de Luna Tobarra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Jaume Bosch i Mesures, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Pere Aragonès i Garcia i Anna Simó i Castelló, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el secretari general de l'Associació Catalana de Ràdio, Francesc Robert i Agell.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Procediment per a donar la conformitat prèvia de la comissió a la designació del director adjunt o directora adjunta de l'Oficina Antifrau de Catalunya (tram. 284-00007/09). Oficina Antifrau de Catalunya.

2. Proposta de resolució sobre el pagament de la subvenció per al pavelló poliesportiu d'Arenys de Munt (Maresme) (tram. 250-00433/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades. (Text presentat: BOPC 70, 53; esmenes: BOPC 102, 32)

3. Proposta de resolució sobre la presentació d'un calendari de treball amb relació a les iniciatives legislatives necessàries per a la creació de la vegueria de la Catalunya Central (tram. 250-00538/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 102, 52)

4. Proposta de resolució sobre la presentació d'un calendari de treball amb relació a les iniciatives legislatives necessàries per a la creació de la vegueria de l'Alt Pirineu (tram. 250-00539/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 102, 52)

5. Proposta de resolució sobre el compliment de la Llei 12/2010, del 19 de maig, del Consell de Governos Locals (tram. 250-00549/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 106, 33)

6. Proposta de resolució sobre el traspàs de la titularitat de la Llar del Productor a l'Ajuntament d'Almatret (Segrià) (tram. 250-00561/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esme-

nes presentades. (Text presentat: BOPC 106, 40; esmenes: BOPC 147, 28)

7. Compareixença de Robert Serentill i Utgés, president de l'Associació Catalana de Ràdio, davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre la situació de la ràdio privada a Catalunya (tram. 357-00096/09). Comissió d'Afers Institucionals. Compareixença.

La presidenta

Bon dia. Els sembla que podríem començar la comissió? (*Pausa.*) Avui hi han hagut problemes de trànsit. El vicepresident i la secretària... Em sembla que tenim quòrum, no? (*Algú diu: «Sí, sí, de quòrum, en tenim.»*) Tenim quòrum, encara que hi han absències justificades que estan a punt d'arribar, per un problema de trànsit; hi ha hagut un accident a la ronda i aquest és el motiu del retard d'alguns senyors i senyores diputats. Però tenim quòrum.

Si els sembla, podríem començar aquesta Comissió d'Afers Institucionals pel primer punt de l'ordre del dia.

Procediment

per a donar la conformitat prèvia de la comissió a la designació del director adjunt o directora adjunta de l'Oficina Antifrau de Catalunya (tram. 284-00007/09)

El primer punt de l'ordre del dia és el procediment que hem de fer en aquesta comissió per donar conformitat prèvia a la designació del director adjunt de l'Oficina Antifrau de Catalunya.

Fa dies, la Mesa d'aquesta comissió els va passar la proposta que fa el director de l'Oficina Antifrau en el nom del senyor Albert Batlle, i els vam passar també el seu currículum. És preceptiu, per tant, que aquesta comissió en doni la seva conformitat.

Si vostès volen, doncs, podríem obrir un torn perquè cada un dels grups parlamentaris es manifestin entorn del seu posicionament, i posteriorment podem, si vostès m'ho demanen així..., i, per tant, també els demano que expressin, en la seva intervenció, si necessitem votació o si es pot fer per assentiment; qualsevol dels casos és preceptiu. Hi han antecedents, els ho vam explicar. És el mateix procediment que sempre..., per exemple, en la proposta de l'adjunt del síndic de greuges, eh? És un procediment que no necessita *hearing*, sinó que el que s'ha de fer és una valoració motivada, política, de tots els grups parlamentaris.

Per tant, començaríem –per torns; com sempre, en l'ordre habitual. La senyora Laia Bonet, en nom del Grup Socialista.

Laia Bonet Rull

Sí. Moltes gràcies, presidenta...

La presidenta

Un moment, un moment, senyora portaveu, eh? (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*) Bon dia. (*Veus de fons.*) Els demanem

disculpes, als convidats i convidades, perquè avui és un dia de moltes comissions i de compareixences també de membres del Govern. Això fa que se'ns hagi adjudicat aquesta sala, que és una sala una mica incòmoda, eh?, doncs, per a una compareixença, sobretot també persones... Ara intentarem resoldre els temes, diríem, perquè vostès puguin estar més còmodes.

Ens acompanya –que és l'últim punt, el darrer punt de l'ordre del dia– la Societat Catalana de Ràdio, de ràdio privada –amb tots els seus membres– de Catalunya, que faran la seva compareixença un cop hàgim acabat tota la primera part, diríem, de l'ordre del dia ordinari.

També els volia dir, en nom de la Mesa, que hi ha una proposta per part del Grup de Convergència i Unió, a qui ara donarem la paraula, d'ampliació de l'ordre del dia, eh? I que la possibilitat de votació de les compareixences amb relació a una llei que ha estat adjudicada –de modificació de la corporació– a aquesta comissió, la comissió primera, això ho faríem en el darrer punt de l'ordre del dia. Senyor David Bonvehí, volia comentar la justificació de l'ampliació de l'ordre del dia, si us plau?

David Bonvehí i Torras

Gràcies, presidenta. Com ha dit vostè, des de Convergència i Unió hem sol·licitat a la Mesa i a la comissió l'ampliació de l'ordre del dia perquè es puguin votar les compareixences relatives a la Llei de la corporació. I, per tant, doncs, la sol·licitud formal que fem en aquest moment.

La presidenta

Molt bé. Això... *(Per raons tècniques no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de la presidenta.)* ...al darrer punt de l'ordre del dia.

Em sembla que també els vam passar a vostès, ahir, totes les relacions de les compareixences, ordenades també, finalment, en una segona ronda que vam fer, per intentar ordenar les votacions al final, després que els senyors i senyores que ens acompanyen de l'Associació Catalana de la Ràdio privada hagin fet la seva compareixença.

Tornaríem, perdó, al punt primer de l'ordre del dia: procediment ordinari. Per tant, té el torn de paraula, per a l'explicació del seu posicionament, la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, la senyora Laia Bonet.

Laia Bonet Rull

Sí, gràcies, presidenta. Molt breument. Aquest és un acte, el de donar conformitat al nomenament del director adjunt de l'Oficina Antifrau, que no s'havia donat en aquesta cambra amb antelació. Justament per aquest motiu ens hem trobat, en els darrers mesos i a causa de la malaurada defunció de l'anterior director de l'Oficina Antifrau, amb un problema de buit d'una institució, que tots vam lamentar en el seu moment. Ara tot just fa uns mesos, al mes de juliol, la comis-

sió prenia posicionament sobre el nomenament del director, del nou director de l'Oficina Antifrau. Per tant, crec que, des d'aquest punt de vista, hem de subratllar la importància de l'acte d'avui, per donar cobertura a una mancança que abans s'havia donat a l'Oficina Antifrau i que havia generat una disfunció importantíssima en aquesta institució.

El nostre posicionament no pot ser altre que favorable, tenint en compte que se segueix estrictament el procediment previst: és el director de l'Oficina Antifrau, el nou director, qui proposa el director adjunt. Ens ha fet arribar el seu currículum, que entenem perfectament vàlid i conforme als requisits que el fan idoni per a aquesta funció, i tant sols expressar que..., la responsabilitat de tots els grups parlamentaris per contribuir, de la millor manera, al bon funcionament d'una institució que té les seves funcions prou ben conegudes, però que sobretot subratllàvem, justament en el moment del nomenament del director de l'Oficina Antifrau, que té una importantíssima tasca precisament en un àmbit en què probablement se la coneix menys, a la institució, que és la tasca de la prevenció de les conductes que podrien ser contràries a l'ètica pública. I, per tant, justament en la generació de les bones pràctiques, creiem que la figura del director adjunt sens dubte podrà contribuir a dotar d'una major plenitud l'exercici de les funcions de la mateixa Oficina Antifrau.

Donem, per tant, la nostra conformitat al perfil del senyor Albert Batlle.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora María de Llanos de Luna, portaveu del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

María de Llanos de Luna Tobarra

Gracias, presidenta. Para manifestar también nuestro voto favorable a la conformidad para la designación del director adjunto de la Oficina Antifraude.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Jaume Bosch, portaveu d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, presidenta. Nosaltres, en el seu moment, ens vam queixar de la manca de converses obertes a l'hora de nomenar el nou director de l'Oficina Antifrau, però, en tot cas, en la mesura que està nomenat, ens sembla que se li ha de fer un vot de confiança i facilitar-li les coses. Ens semblaria sorprenent que el Parlament de Catalunya no avalés la proposta que fa el director d'un director adjunt. Per altra banda, es tracta d'una persona prou coneguda i reconeguda, el senyor Albert Batlle, i, per tant, nosaltres votarem a favor.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora honorable Anna Simó, portaveu d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Anna Simó i Castelló

Moltes gràcies, presidenta. Celebrem que s'hagi tractat en un punt de l'ordre del dia d'una comissió ordinària, no com es volia fer, com un tràmit en una reunió molt ràpida entre sessions del Ple, perquè creiem que és un tema prou important.

Celebrem que es nomeni un director adjunt, atès que ens vam trobar amb una situació molt complicada, en no haver nomenat cap director adjunt, amb la defunció de l'anterior responsable de l'Oficina Antifrau, que ha donat un interregne molt complicat per a la tasca de l'oficina.

Però nosaltres el que volíem dir és que, sense entrar en qüestions de currículum i de capacitat de gestió del senyor Batlle, que crec que estan sobradament provades en totes les institucions en les quals ha estat i ha tingut responsabilitats polítiques, el que sí que volem dir és que el senyor Batlle, fa un any encara no, formava part, com a altíssim alt càrrec del Govern de la Generalitat. Entenent que l'Oficina Antifrau és un organisme que també vetlla, estudia, revisa, controla el que fan o han fet les administracions públiques, entre les quals i principalment el Govern de la Generalitat, entenem que pot haver-hi evidents conflictes d'interessos que poden –com ho diria?– posar en situacions complicades a una persona amb un currículum, com he dit, i amb una capacitat de gestió que crec que està fora de qualsevol tema.

A nosaltres el que ens agradaria és que es retirés aquesta proposta (*veus de fons*), i si no es retira, lamentablement hi votariem en contra, per les raons que he aduït, que no tenen res a veure amb la capacitat tècnica i de gestió del senyor Batlle.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el portaveu de Convergència i Unió, el senyor Lluís Corominas.

Lluís M. Corominas i Díaz

Moltes gràcies, presidenta. Nosaltres..., anunciar-li que sí, que demanem la votació, perquè, igual que ha esmentat ara la portaveu d'Esquerra Republicana, no dubtem de la formació del senyor Batlle ni de la seva capacitat de gestió, però qui els parla va tenir l'honor de ser ponent d'aquesta llei, també, i va ser una llei complicada, que va durar gairebé quatre anys i mig –suposo que de les més llargues que hem tingut en aquest Parlament–, precisament per garantir la independència de l'organisme. I no és per casualitat que en el preàmbul de la llei es diu que «l'Oficina Antifrau s'adscriu al Parlament, la qual cosa la legitima i en garanteix la independència per tal de complir amb equanimitat i eficàcia les funcions encomanades».

Sense entrar en el currículum, com deia la senyora Simó, professional del senyor Batlle, el que sí que és cert és que des del 83 fins al 2003 va ser regidor d'un

partit polític, i del 2003 al 2011 va ser alt càrrec de la Generalitat, també administrant diner públic de la mateixa Administració de la Generalitat. Per tant, aquí hi ha dos conflictes: un, el de la possible independència; i l'altre, el de la possibilitat real que l'Oficina Antifrau acabi investigant a fons els darrers anys en què aquesta persona tenia també responsabilitats de gestió i administració.

Segurament, hi ha una causa afegida: el sotsdirector de l'Oficina Antifrau, com hem pogut comprovar, malauradament, amb la mort del senyor Martínez Madero, té funcions, pot arribar a tenir funcions de director de l'Oficina Antifrau, eh?, i, per tant –així ho vam establir en la llei–, l'*autoritas* de l'Oficina Antifrau acabaria podent ser també –per delegació pot ser-ho, de fet, també– per al sotsdirector. Què volem dir? Que, evidentment, la trajectòria professional i de gestió el pot avalar, però tenim dubtes seriosos sobre la independència del senyor Batlle, perquè, evidentment, fa més de trenta anys que està vinculat a un partit polític.

Si fos al revés, si aquest partit polític fos Convergència i Unió, Esquerra Republicana o qui fos, també es diria, segurament, des dels altres partits polítics. És cert que aquest nomenament, doncs, ve a proposta del director de l'Oficina Antifrau, i per això el nostre vot no serà un no, sinó que serà l'abstenció, perquè hem de donar un marge de confiança tant al director com al mateix senyor Albert Batlle.

Però jo els posaré un exemple recent: divendres va sortir a premsa, al *Diari de Girona*, al *Punt Diari*, que l'Oficina Antifrau havia..., estava investigant l'anterior equip de govern d'un ajuntament gironí; de manera oberta, a més, amb un requeriment d'aquells d'«investiguem tot el patrimoni de tots els regidors, i a veure si s'han enriquit o no s'han enriquit». El senyor Batlle, si hagués estat ja nomenat, ja hi hauria el dubte de si s'havia fet servir o no la seva condició de pertinença a una partit polític per iniciar una investigació d'aquest tipus, però sobretot per la filtració a la premsa. Allò que volíem evitar quan vam fer la Llei de l'Oficina Antifrau, que no tinguéssim la pena de diari, o la pena de premsa, ja ho tenim. L'antic equip de govern d'aquest ajuntament, que té un color polític determinat però podria ser un altre, en aquest moment està sota sospita de corrupció, perquè algú ha filtrat la investigació; cosa que no havia passat, per cert, fins ara, perquè se n'han fet moltes, d'investigacions, i no s'han filtrat. I ara aquesta s'ha filtrat i està oberta a la premsa, i a més a més, doncs, aquestes persones intenten defensar-se sense cap garantia constitucional, que sí que donem, doncs, els procediments, com saben, judicials, i que són..., que et donen la possibilitat de defensa, com a mínim.

Per tant, aquesta part d'independència necessària dels membres que estan en la direcció de l'Oficina Antifrau, en aquest cas ens permetran, no que dubtem de la capacitat de la persona, que ens consta que és una persona amb capacitat de gestió i una trajectòria política bona, i molt bona, però sí, evidentment, pertany a un partit polític, i això no ho podem obviar, i està en un lloc en què hi haurà, vulgui o no, conflicte d'interessos polítics a cada expedient que es revisi d'una

administració, sigui la que sigui. I, per tant, el nostre vot no pot ser favorable.

Ho repeteixo: no estarem pel «no», perquè hem de fer un vot de confiança. El que sí ja els avanço que demanarem la compareixença immediata del senyor De Alfonso perquè ens vingui a explicar els darrers nomenaments i els canvis que hi ha hagut a l'Oficina Antifrau, i també, d'alguna manera, doncs, el que ha suposat aquest impàs que hem tingut de mesos de funcionament de l'antifrau i com afronten el proper període. Tal com està previst, de fet, en la mateixa Llei de l'Oficina Antifrau, que comparegui aquí, en el Parlament, per donar aquestes explicacions.

I, per tant, anunciem ja aquesta abstenció del nostre grup parlamentari.

La presidenta

Moltes gràcies.

Escollats tots els grups parlamentaris, ara, per tant, ho portaríem a votació. Era la proposta que fa el director de l'Oficina Antifrau del nomenament i, per tant, la idoneïtat d'aquesta proposta. Escollats tots els grups, ara no tornem a obrir el debat de la idoneïtat o no, i del funcionament de l'Oficina Antifrau, sinó que estrictament ens cenyim al punt de l'ordre del dia. Per descomptat, no hi han incompatibilitats jurídiques en el seu currículum; parlo de «jurídiques», eh? Una altra cosa són expressions, per descomptat, amb relació...

I, per tant, portaríem a votació...

Vots a favor de la idoneïtat?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha quedat aprovat per 6 vots a favor, 1 en contra i 8 abstencions.

Proposta de resolució

sobre el pagament de la subvenció
per al pavelló poliesportiu d'Arenys de
Munt (Maresme) (tram. 250-00433/09)

Passaríem al següent punt. Ara passaríem al segon bloc d'aquesta comissió: les propostes de resolució. Hi han cinc propostes de resolució. De la tercera i la quarta, a petició del grup proponent, ens demanen fer-ne un debat conjunt, encara que en el tràmit d'esmenes, després, aprovarem les dues.

Per tant, passaríem al punt 2 de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre el pagament de la subvenció per al pavelló esportiu d'Arenys de Munt. Aquesta és una proposta presentada per Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula el senyor Aragonès, en nom d'aquest grup parlamentari.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Bé, aquesta proposta de resolució és d'aquelles propostes que de-

sitjaríem no haver-les de presentar, però el cas és que l'Ajuntament d'Arenys de Munt té unes necessitats, doncs, determinades, que en els darrers anys han estat tractades amb el Govern de la Generalitat, pel que fa a instal·lacions esportives, i ja porten una llarga història, una llarga trajectòria de col·laboració que sembla no trobar final. Els faig una petita ressenya de quina és la cronologia dels fets que ens motiven a presentar aquesta proposta de resolució.

Les necessitats d'equipaments, en concret la construcció d'un nou pavelló poliesportiu a Arenys de Munt, va portar aquest ajuntament i el Consell Català de l'Esport a signar, el 9 de gener de 2008, un conveni de col·laboració, que preveia la participació d'aquest ajuntament en el que són les convocatòries del Pla d'infraestructures esportives de Catalunya, conegut com a PIEC.

Com hem dit, en aquest pla, l'Ajuntament d'Arenys de Munt tenia previst presentar aquesta proposta de construcció del nou pavelló poliesportiu a la zona de Can Zariquei. En base a aquest conveni, el que va fer l'ajuntament va ser avançar la construcció d'aquest pavelló poliesportiu, que va tenir un cost d'1.300.000 euros, a través d'un crèdit. Per tant, va ser l'ajuntament qui va avançar els diners, una part dels quals els preveia recuperar a través d'una subvenció de la Generalitat, en concepte d'aquest Pla d'infraestructures esportives de Catalunya.

Per diverses qüestions, les convocatòries a què es tenia previst acudir no van sortir, però sí que el Govern, l'any 2010, va complir el compromís d'aquell conveni signat el 9 de gener de 2008, i, per tant, el 20 de juliol de 2010, no a través d'una convocatòria sinó a través d'un acord, el Govern de la Generalitat va acordar una subvenció de 816.000 euros per fer front a les despeses de la construcció d'aquest pavelló.

Estem parlant del 20 de juliol de 2010, fa, doncs, un any i tres mesos, i aquesta subvenció no s'ha fet efectiva. Està concedida, però no ha estat feta efectiva. I, per tant, això provoca unes disfuncions importants en el que són les finances de l'Ajuntament d'Arenys de Munt, que té una situació financera semblant a la de molts municipis del país, molt precària. I, evidentment, un ajuntament com el d'Arenys de Munt, que no arriba als nou mil habitants, doncs, deuen suposar vostès que un crèdit a retornar d'1.300.000 euros, sense aquests 816.000 euros que havia d'aportar el Govern de la Generalitat i que no s'han fet efectius, té un pes molt important en el pressupost i provoca uns perjudicis importants en l'equilibri i el funcionament de les finances municipals.

Per això el que proposem en aquesta subvenció és una cosa que, com he dit al principi, ens agradaria no haver de fer, però..., demanar a la Generalitat que pagui, al Govern, que pagui; perquè, a més, la subvenció ja està concedida. Per tant, el que demanem és «instar el Govern de la Generalitat a fer efectiu, de manera immediata, el pagament de la subvenció Pavelló Esportiu de l'Ajuntament d'Arenys de Munt, concedida ja fa més d'un any».

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. En aquesta proposta, hi ha presentada una esmena. Té la paraula Convergència i Unió per a la seva defensa.

Gràcies.

Jaume Domingo i Planas

Moltes gràcies, presidenta. Bé, de fet, estem avui davant d'una proposta de resolució que ja no té massa sentit. El Govern de la Generalitat ja ha aprovat el plurianual del pagament d'aquest pavelló. Per tant, aquest es troba ara en fiscalització d'intervenció i, un cop estigui feta aquesta fiscalització, se signarà el conveni definitiu. Sí, però, que voldria fer esment de dues o tres coses que s'han fet. Això que ha estat explicant ara el portaveu d'Esquerra Republicana no és re extraordinari, hi ha molts ajuntaments que, pel fet que no ho van dir, no van sortir, com molt bé ha dit el portaveu d'Esquerra Republicana, subvencions del Pla d'instal·lacions esportives de Catalunya, han fet el mateix recorregut que l'Ajuntament d'Arenys de Munt: han construït la instal·lació, han suportat el seu finançament, han demanat a la Generalitat la convalidació del projecte i, per tant, es poden acollir a altres propostes o a altres convocatòries del PIEC que es puguin donar.

En el cas del d'Arenys de Munt, el Govern fa, si em permeten, una excepció: fora de convocatòries, com molt bé s'ha dit, es dóna o se signa aquest conveni i, per tant, s'atorga una subvenció fora del tràmit normal que haurien de seguir tots els ajuntaments, que és la convocatòria del Pla d'instal·lacions esportives de Catalunya. Per tant, estem davant d'una situació que no és massa lògica, perquè no segueix el mateix tràmit que la resta d'ajuntaments, i, en tot cas, sí que és veritat que hi ha aquest acord i, per tant, el Govern actual el que ha fet és complir-lo; complir-lo, evidentment, seguint els tràmits que havia de seguir, encaixant-lo en un plurianual, fent possible aquest cobrament i, per tant, aquesta fiscalització, i estem a la via de fer-ho possible perquè els tràmits ja s'han fet.

En tot cas, deixar ben clar això: no és una situació excepcional. Hi han molts ajuntaments de Catalunya que, sense seguir les convocatòries del PIEC, afronten el cost d'aquestes inversions que demanen aquesta compatibilitat del departament, del Consell Català de l'Esport, i que, a més a més, doncs, com vostè molt bé ha dit, aquesta ha seguit un camí diferent d'aquests molts ajuntaments, perquè hi ha un conveni de signatura fora de les convocatòries ordinàries. Per tant, ens sembla que tot plegat no és una manera massa lògica de funcionar. Per tant, també entenguin que el Govern el que ha de fer és mirar el que ha succeït, veure que hi ha aquest acord, fer els tràmits que s'havien de fer perquè això de pagar sense seguir la tramitació no té massa sentit, i a partir d'aquí és el que el Govern ha fet.

Per tant, jo els demanaria que, d'alguna manera, ho retieixin, retieixin el punt, perquè això ja està..., el

plurianual aprovat, està a fiscalització, i a partir d'aquí ha de tirar endavant.

Si no el volen retirar, a mi em sembla que el més pertinent és que, un cop signat el conveni, la Generalitat pagui. Ara hem d'esperar l'informe de fiscalització, que també té el tràmit lògic de procediment, i, per tant, a partir d'aquí es pagarà.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Domingo. Ara passaríem al torn dels grups que no han presentat esmenes. Pel Grup Socialista, per al seu posicionament, la senyora Laia Bonet.

Laia Bonet Rull

Sí, gràcies, presidenta. Intervinc breument per donar suport a aquesta proposta de resolució, que, d'altra banda, se suma a les ja altres situacions en què ens consten incompliments de compromisos contrets per part del Govern davant dels ajuntaments, en un moment, a més a més, en què els ajuntaments es troben en una situació dramàtica en les seves finances, i on aquest incompliment genera riscos afegits, pel fet que en molts casos es tracta d'obres que, compromeses per part del Govern en la seva subvenció o en la col·laboració de la seva subvenció, havien estat entomades ja pels ajuntaments i, per tant, avançades les obres; quan, posteriorment, o no arriben aquests imports o arriben amb retard.

Celebrem, en tot cas, que el pluriennal estigui aprovat. Tant de bo això succeeixi amb la resta de compromisos contrets pel Govern amb els ajuntaments, i tant de bo això serveixi per reflexionar sobre fins a quin punt això situa els ajuntaments encara en una posició més dramàtica en les seves finances.

En tot cas, a nosaltres ens sembla bé la proposta de resolució amb la redacció que ha estat presentada pel grup proposant, i donaríem suport a aquesta redacció.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora María de Llanos de Luna, portaveu del Grup Popular.

María de Llanos de Luna Tobarra

Gracias, presidenta. También para manifestar el voto favorable a la propuesta de resolución, toda vez que se han hecho, tal como ha explicado el proponente, las inversiones para este polideportivo para Arenys de Munt. Y ese algo importante: ha habido una gran cantidad de dinero para un municipio pequeño, y entendemos que, si en su momento ya se acordó y, tal como ha manifestado incluso el propio portavoz de Convergència i Unió, solamente estaba pendiente de unos meros trámites protocolarios, pues, por nuestra parte estaríamos a favor de que se le dieran estas cantidades que en su momento se le prometieron o se le dijeron al ayuntamiento, con la subvención de 816.000 euros. Por ello, vamos a votar favorablemente a la propuesta.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Jaume Bosch, portaveu d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Jaume Bosch i Mestres

Sí, presidenta. Només per anunciar el nostre suport a la proposta de resolució presentada per Esquerra Republicana.

La presidenta

Té la paraula el senyor Pere Aragonès per manifestar el seu posicionament amb relació tant a la proposta –si manté la proposta de resolució–, com d'acceptació o no de les esmenes.

Pere Aragonès i Garcia

Bé, gràcies, presidenta. És per anunciar que mantenim la proposta i que no acceptem les esmenes, perquè, clar, el que és una mica estrany és que una subvenció concedida, publicada al diari oficial, després hàgim de fer un conveni per cobrar-la. Aleshores, Déu nos en guard que això hagi de passar amb totes les subvencions que han estat concedides pel Govern de la Generalitat, perquè, si no, tindríem una feina a fer convenis.

El que està passant és una manera, al nostre entendre, de justificar el retard en un pagament, que es pot entendre en el marc de les finances de la Generalitat, però en cap cas el que podem fer és tornar a iniciar un altre procediment per cobrar una cosa que ja estava acordada. I, com molt bé sap el diputat de Convergència i Unió, això té una afectació molt important en el municipis –perquè em sembla que ell també té experiència municipal– i, per tant, l'Ajuntament d'Arenys de Munt està retornant ja, doncs, el capital d'un crèdit, està retornant uns interessos, i això no quedarà cobert per la subvenció. Per tant, aquí ja hi ha un primer perjudici.

I, finalment, hi ha moltes subvencions que s'han fet per part de governs de tots els colors, seguint el tràmit que s'ha fet en el cas d'Arenys de Munt, que són, doncs, amb caràcter directe, per acord de govern, i, en tot cas, el que no entenem és que allò que ja estava acordat, ara ho hàgim de tornar a començar. Per tant, si és qüestió que es pagarà ja, el que poden fer vostès és votar la nostra proposta, no demanar que tornem a iniciar el procediment, que seria una cosa realment inaudita.

La presidenta

Per tant... Em demana la paraula, senyor Domingo, per...?

Jaume Domingo i Planas

Per aclarir dues coses. Primer, que el que és ben estrany és que un govern no segueixi els procediments que hauria de seguir a l'hora d'atorgar subvencions en el Pla d'instal·lacions esportives de Catalunya, aprovat

per aquest Parlament. Això sí que és estrany. En segon lloc, també és estrany que es doni cobertura a un ajuntament en concret, quan en aquesta situació, durant aquestos anys, s'hi troben més ajuntaments. I la tercera cosa que és més estranya és que, a més a més, se'ns demani que es pagui una subvenció quan, evidentment, no estava ni aprovat el plurianual per part de l'anterior Govern, perquè és una subvenció que va amb un plurianual, i, per tant, no s'havien seguit els tràmits. Senzillament, nosaltres el que hem fet ha sigut...

La presidenta

Senyor Domingo...

Jaume Domingo i Planas

...acabar els tràmits i fer la fiscalització i el pagament quan sigui oportú.

La presidenta

Molt bé, senyor Domingo.

Portaríem, doncs, a votació la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha quedat aprovada per 7 vots a favor i 8 abstencions.

Propostes de resolució

acumulades relatives a la presentació d'un calendari de treball amb relació a les iniciatives legislatives necessàries per a la creació de les vegueries de la Catalunya Central i de l'Alt Pirineu (tram. 250-00538/09 i 250-00539/09)

Passaríem al tercer i al quart punt de l'ordre del dia. Són dues propostes de resolució sobre la presentació d'un calendari amb relació a les iniciatives legislatives necessàries per a la creació de les vegueries de la Catalunya Central i de l'Alt Pirineu. El grup proponent és Iniciativa per Catalunya; ha demanat substanciar els punts conjuntament, la defensa, i, per tant, donaríem la paraula al senyor portaveu Jaume Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, presidenta. De fet, aquestes propostes de resolució en continuen una altra que ja havíem presentat en un altre moment sobre la vegueria de les Terres de l'Ebre i, tot i que som plenament conscients de la modestia del que demanem, sí que l'objectiu d'aquestes propostes de resolució és que, malgrat que som plenament conscients també de la dificultat que comporta tot el tema de la creació de les vegueries, no voldríem que aquesta qüestió quedés eternament adormida. En aquest sentit, el que plantejarem és que, durant el proper període de sessions, és a dir, entre gener i juliol de l'any que ve, el Govern presenti un calendari de tre-

ball amb relació a les iniciatives legislatives necessàries precisament per crear les vegueries.

Ens sembla que les vegueries representen un apropament de l'Administració a la població, que han de substituir –els consells de vegueria– a les diputacions, i que al mateix temps haurien de representar un canvi substancial del paper dels actuals consells comarcals per avançar en la simplificació de l'Administració, i que els consells comarcals actuessin simplement com a mancomunitats de municipis, traient-los el pes polític que tenen ara.

Repeteixo que som conscients de les dificultats. L'altre dia, en el darrer Ple, ho vam veure. Nosaltres vam votar a favor de les propostes de resolució que havia..., la proposició de llei, millor dit, de modificació de legislació estatal que havia presentat Esquerra Republicana, en el sentit de la modificació dels límits provincials, que va ser rebutjada, i el tema de la modificació de la LOREG, que va ser aprovada.

Per tant, hem pactat amb Convergència i Unió un afegit, per acabar de situar el tema del calendari, que és que..., quedaria –i ho tenen els grups parlamentaris–: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar al Parlament de Catalunya, durant el proper període de sessions, un calendari de treball compatible amb la tramitació del Projecte de llei de governs locals, sobre les iniciatives legislatives que preveu la disposició final segona de la Llei 30/2010, de 3 d'agost, de vegueries, necessari per a la creació de la vegueria de la Catalunya Central», en un cas, i «de la de l'Alt Pirineu», en l'altre.

Per tant, assumim una cosa que aquest Parlament ha aprovat, que és que aquest tema ha d'anar vinculat o dins de la nova llei de governs locals... El Parlament també ha donat uns terminis al Govern per presentar el projecte de llei de governs locals, que s'ha de presentar dins del primer trimestre de l'any que ve, i el que voldríem és que tot això tingués una visió global, que comportés també el calendari de les modificacions legals que hem de portar a Madrid, perquè tots sabem que, dissortadament, hi ha aspectes de la Llei de vegueries i del que estableix l'Estatut que impliquen la necessitat de modificació de la legislació estatal.

La presidenta

Moltes gràcies. Per al torn de posicionament... Han vist que no té esmenes; per tant, el senyor portaveu, el proposant, es fa una autoesmena *in voce*, eh? I, per tant, ara passariem també al torn dels diferents grups parlamentaris per ja defensar el seu posicionament davant de la proposta matisada que acaba de fer el senyor Jaume Bosch. Senyora Laia Bonet, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

Laia Bonet Rull

Sí, gràcies, presidenta. Per manifestar-nos a favor d'aquesta proposta de resolució, també de l'esmena *in voce* feta pel representant del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, amb

el benentès que no és la primera vegada ni la segona ni la tercera, probablement, que en aquesta comissió ens hem pronunciat sobre aquesta qüestió; amb el benentès, també, que la prioritat expressada en tot moment pel Grup Parlamentari Socialista –i així ha estat tractat ja en aquesta comissió– és la creació de la vegueria de les Terres de l'Ebre, la que genera més consens, sense cap mena de dubte, a nivell de país, i, en qualsevol cas, amb el benentès que aquest compromís de vincular el calendari de desplegament de la Llei de vegueries a la l'elaboració i presentació del projecte de llei de governs locals és un compromís ja contret en el passat, en aquesta comissió, pel Govern o pel Grup Parlamentari que dona suport al Govern de la Generalitat, i que, si no m'equivoco, el compromís no estava contret en els termes de «el proper període de sessions», sinó fins i tot abans, és a dir, el mes de febrer, si no m'equivoco, ja es compliria el calendari per donar compliment a la presentació del projecte de llei de governs locals.

Amb el benentès, també, per tant, que d'aquesta llei, de la llei de governs locals, en deriven no només el calendari de desplegament del mapa veguerial, sinó el debat sobre el mapa d'administracions públiques de Catalunya i una peça essencial com la llei de finançament dels ajuntaments, del món local, creiem, evidentment, que hem de donar suport a aquesta proposta de resolució, però que serveixi també de recordatori que aquest calendari ha de ser real, i més que real, efectiu, en els termes que ja s'ha pronunciat aquesta comissió i que, ho repeteixo, són més concrets que «el proper període de sessions».

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Per al posicionament, té la paraula la senyora María de Llanos de Luna, del Grup Popular.

María de Llanos de Luna Tobarra

Sí, gracias, presidenta. El tema de las vequerías, como ya se ha manifestado con anterioridad, ha sido objeto ya de debate no solamente en esta comisión, sino también en los plenos de esta cámara, y además en dos ocasiones. Una, a través del proyecto de ley que presentó el Gobierno de la Generalitat, en el cual se aplazaba la cuestión de las vequerías hasta el momento posterior que por una ley orgánica estatal se modificara toda la estructura, y también el rechazo que tuvo en el Pleno pasado la propuesta presentada por Esquerra Republicana. Nuestro grupo, no ya con esta creación de dos vequerías en concreto, sino en general con esta cuestión de las vequerías, entendemos que supone un aumento de las estructuras administrativas, que no es lo más conveniente en un momento en el que nos encontramos con gran déficit, y esto sería un aumento del gasto público no productivo. Nosotros entendemos que no forma parte de las prioridades de los catalanes, que son salir de la crisis y buscar empleo.

Por todo ello, no ya con la creación de estas dos, sino en general, como digo, con la cuestión de las veque-

rias, no nos parece que sea una cuestión prioritaria, que hay otras cuestiones mucho más importantes que tienen que ser objeto de debate, y no una cuestión, como digo, que lo único que hará será aumentar las estructuras administrativas, y por ello y con ello también, con todo lo que conlleva de gasto público no productivo.

Gracias, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora portaveu. Té la paraula l'honorable senyora Anna Simó, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Anna Simó i Castelló

Moltes gràcies, senyora presidenta. Tal com ha dit el senyor Bosch, va ser motiu de dues proposicions de llei del nostre grup parlamentari, d'Esquerra Republicana, en el darrer Ple, per fer les modificacions de les lleis orgàniques estatals, concretament de limitació provincial i Llei electoral, per tal de tirar endavant precisament la vegueria de la Catalunya Central, la vegueria de l'Alt Pirineu i l'Aran i la vegueria de les Terres de l'Ebre. Va prosperar només la de les Terres de l'Ebre, de manera que això que s'està demanant avui va ser rebutjat en el Ple del Parlament.

Nosaltres creiem que ni l'argument –per no dir-ne excusa– que això és superposició d'administracions, quan no és cert, perquè el que es fa, el que s'ha de fer, el que es vol fer, és substituir les diputacions pels consells de vegueria, i a més a més, amb l'aprovació de la llei de governs locals, més de mil càrrecs que hi ha als consells comarcals deixarien de ser-hi, amb el que això representa d'estalvi; ni amb aquest argument, ni amb l'argument que no hi ha prou consens polític, perquè portem un any de nou govern, no s'ha fet cap moviment per parlar amb els territoris. És més, s'ha aturat el desplegament de la Llei de vegueries, s'ha aturat i, tal com deia el senyor Bosch, segurament estarà eternament adormida, perquè depèn precisament del desplegament d'aquestes lleis orgàniques estatals.

Nosaltres no estem gens d'acord que es vagi allargant, al·legant que anem aprovant propostes de resolució en aquest Parlament, dient que s'ha de fixar un calendari, que n'hem de parlar, perquè certament és un peix que es mossega la cua, de tant que se la mossega ja la té mig partida i no creiem que deixi de mossegar-se-la. Què podem tenir? Podem tenir un mapa preciós, fins i tot amb vuit vegueries, en els nostres despatxos, també en els despatxos del Govern, però que no servirà per a res perquè no es podrà desenvolupar de cap de les maneres. Nosaltres no volem contribuir a anar donant la sensació que s'hi està treballant i s'hi està pensant i, per tant, amb tot el dolor del nostre cor ens abstindrem en aquesta votació, perquè entenem que no duu enlloc, tot i agrair l'esforç del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds per intentar sotragar aquesta pau en què dorm el Govern de la Generalitat pel que fa també al desplegament de les vegueries.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Per al posicionament del Grup Parlamentari de Convergència i Unió té la paraula el senyor Lluís Corominas.

Lluís M. Corominas i Díaz

Gràcies, presidenta. La veritat és que volia fer una intervenció breu, perquè havíem arribat a una transacció amb el senyor Bosch, però ara la senyora Simó m'ha provocat i no serà breu. Estem aquí perquè l'anterior Govern es va equivocar. L'anterior Govern va fer una llei de vegueries volent forçar les màquines, sense parlar ni de competències, ni de finançament, ni d'avui, 2011, en plena crisi econòmica, quina és l'Administració que pot prestar els serveis amb més eficiència i amb més eficàcia i, per tant, fer un debat real sobre les administracions locals de Catalunya. No ho van fer i van tenir pressa per aprovar això: un mapa; un mapa que no va ser ni tan sols de consens amb el mateix territori, i ens vam trobar una llei de vegueries que no tenia contingut.

El que ha dit l'actual Govern i, evidentment, el grup que li donem suport, Convergència i Unió, què és? Parlem, primer, de competències, parlem de finançament, de quina administració és la més adequada per prestar aquestes competències, i després tirem endavant amb les lleis.

Paral·lelament, ens vam comprometre a parlar de la Llei de finances locals de Catalunya –paral·lelament, en aquesta comissió–, paral·lelament a la tramitació de la Llei de governs locals. I, evidentment, el ritme ha de ser aquest, perquè no pot ser d'una altra manera. Que es vulgui posar un calendari, tal com proposa el Grup d'Iniciativa per Catalunya, a les vegueries, avui a la de la Catalunya Central i a la de l'Alt Pirineu, però a les altres en què tinguem consens, doncs, evidentment hi estarem a favor, perquè estem a favor del model, d'una organització pròpia de Catalunya; però de poc li serveix a la vegueria de les Terres de l'Ebre i a la vegueria del Pirineu tenir el títol que són vegueria si no tenen ni competències ni finançament.

I vostès saben que això és així. Però van tenir molta pressa a aprovar una llei que no té contingut i nosaltres el que farem ara és esmenar-ho. I si s'hi volen sumar, malgrat aquesta gran pena que manifesta el Grup d'Esquerra Republicana, evidentment, seran benvinguts a aquest debat, i intentarem fer-lo, a més, amb el màxim consens del territori, cosa que vostès van obviar. En l'anterior Ple, vam votar..., no vam donar suport a la modificació de províncies perquè s'entrava en un nivell de detall desmesurat pel moment processal en què estem. O sigui, hauríem aprovat que ja anàvem a assignar els municipis a diferents vegueries i a diferents àmbits nous, sense haver fet aquest debat previ que li deia de competències, de finançament i de quina administració és la més adequada per facilitar aquestes competències.

Per tant, en aquest proper període de sessions podem parlar de tot això, i espero que aquestes petites arestes

que ara tenim, doncs, les puguem acabar concretant en acords pel bé del país.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies.

Lluís M. Corominas i Díaz

Evidentment, estem a favor de la transacció, eh?

La presidenta

Portaríem, doncs, a votació... Ara llegiré la literalitat del que portarem a votació: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar, durant el proper període de sessions, un calendari de treball compatible amb la tramitació del Projecte de Llei de governs locals, sobre les iniciatives legislatives que preveu la disposició final de la Llei 30/2010, de 3 d'agost, de vegueries, necessari per a la creació de la vegueria de la Catalunya Central», en el punt 3, i la rèplica idèntica en el punt 4, en aquell cas «vegueria de l'Alt Pirineu». És així, senyor Bosch?

(Pausa.)

Per tant, portaríem a votació aquest text.

Vots a favor, si us plau?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha quedat aprovat per 14 vots a favor, 1 en contra i 1 abstenció.

(Pausa.)

Perdó, eh? Hi ha hagut un error meu en el recompte: 13 vots a favor, 1 vot en contra i 1 abstenció. Quedarà així enregistrat aquest resultat.

Proposta de resolució

sobre el compliment de la Llei 12/2010, del 19 de maig, del Consell de Governos Locals (tram. 250-00549/09) (retirada)

Passaríem al cinquè punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre el compliment de la Llei 12/2010, de 19 de maig, del Consell de Governos Locals de Catalunya. Té la paraula el senyor Jaume Bosch, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, presidenta. Per anunciar que retiro la proposta de resolució. Vull deixar constància que aquesta proposta de resolució està presentada el mes de juny, i el que pretenia era instar el Govern, que havia de procedir a fer el recompte del nombre de membres que corresponen a cada força política en el Consell de Governos

Locals, a no esgotar el termini que dona la llei, que acabava a finals del mes de novembre d'aquest any.

Afortunadament, això ja ha estat així. Demà es constitueix oficialment el Consell de Governos Locals. S'ha complert allò que volíem nosaltres, és a dir, que no s'esgotés el termini, perquè ens sembla que és un organisme important, que a més a més ve marcat per imperatiu del mateix Estatut d'autonomia de Catalunya, i el que voldríem ara és que, entre la Generalitat i els ajuntaments que hi seran presents, fóssim tots capaços de trobar una utilitat clara a aquest Consell de Governos Locals.

Per tant, retiro la proposta de resolució.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Jaume Bosch.

Proposta de resolució

sobre el traspàs de la titularitat de la Llar del Productor a l'Ajuntament d'Almatret (Segrià) (tram. 250-00561/09)

Passaríem al darrer punt de propostes de resolució de l'ordre del dia d'avui: Proposta de resolució sobre el traspàs de la titularitat de la Llar del Productor a l'Ajuntament d'Almatret, del Segrià. Aquesta és una iniciativa presentada pel Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la senyora portaveu María de Llanos de Luna.

María de Llanos de Luna Tobarra

Sí; gracias, presidenta. En esta propuesta que presentamos el Partido Popular, se solicita o bien la cesión o la transmisión de la titularidad, o, en su caso, el uso y disfrute gratuito de un local que existe en el Ayuntamiento de Almatret, en el cual, en la exposición de motivos de esta propuesta de resolución se explica todo el devenir histórico, por decirlo de alguna manera, de este local llamado Llar del Productor o Llar del Poble, que ha pasado, como le digo, a través de la historia, por distintas administraciones. Este local, en la actualidad es propiedad de la Generalitat. En su momento se hizo una cesión gratuita durante veinte años, y una vez acabado este plazo, por parte de la Generalitat se pidió al Ayuntamiento de Almatret que abonara un alquiler.

Este local ha sido, además..., a pesar de la titularidad de la Generalitat, todas las obras de acondicionamiento, todas las obras de mantenimiento se han hecho siempre a cargo del presupuesto del ayuntamiento, y es un local en el que se realizan actividades culturales, sociales, recreativas, y que, como digo, siempre se ha mantenido con cargo a las aportaciones del propio municipio.

Por ello, nosotros solicitamos que se le siga cediendo a este ayuntamiento o bien el uso, tal como propone la enmienda de CiU, que la aceptaríamos, toda vez que nosotros hacemos una propuesta alternativa: o bien la transmisión de la propiedad, de la titularidad, o también, en su caso, en el caso de que no se transmitiera, sí que fuera el dominio y, por tanto, el uso y disfrute de este local.

Como Convergència ha presentado esta enmienda en la cual se cedería este uso de forma gratuita al municipio, pues, aceptamos la enmienda porque va dentro de la finalidad que quiere el municipio y de la propuesta que presentamos hoy.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. Per al torn de la defensa de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Marta Alòs.

Marta Alòs i Lòpez

Bé; gràcies, presidenta. Bé, del que avui parlem sobre la població d'Almatret porta cua des de ja fa temps. Nosaltres vam presentar, la passada legislatura, una proposta de resolució, també, fent front a la petició, doncs, que feia l'alcalde d'aleshores, perquè si bé la representant del Partit Popular ha constatat un fet, que hi va haver una cessió per vint anys, eh?, quan es van exhaurir aquests vint anys, els va arribar una carta per part de l'anterior Govern: no només l'opció era de lloguer, sinó també de compra. Hi havia només aquestes dos opcions: o compra o lloguer. Penseu que el municipi d'Almatret té uns dos-cents i escaig habitants, era inassumible pagar un lloguer o optar a la compra. Inassumible i injust, perquè aquesta antiga Llar del Productor va ser feta i construïda per la gent del poble. De tota manera, això forma part de la Generalitat com a patrimoni. Per tant, això no pot ser del poble, però sí que pot ser una cessió. Ells ho accepten.

Aquesta proposta de resolució ve motivada, doncs, també per l'alcalde actual, i, per tant, nosaltres, seguint i sent coherents amb el que ja vam manifestar en aquella proposta de resolució, que no vam aconseguir aprovar perquè l'anterior Govern i els partits que donaven suport al Govern hi van votar en contra, hem presentat aquesta esmena, que el Partit Popular ja ha dit que l'acceptarà, i llegeixo els termes pels quals està feta, que són: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat perquè estableixi un conveni amb l'Ajuntament d'Almatret per a una cessió d'ús a llarg termini de l'immoble conegut com a Llar del Productor, de manera que el municipi d'Almatret continuï disposant d'una infraestructura adient per acollir activitats socials, culturals i de lleure que es generen en la població.» Hem de pensar que aquesta Llar del Productor és l'única infraestructura que té aquest poble, que, com repeteixo, doncs, és molt petit, no?

I, bé..., i aleshores, doncs, agraïm que acceptin la nostra esmena i demanaríem als altres grups que la votessin a favor, pel bé del poble, perquè no tenen una altra infraestructura.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara, per al torn de posicionament dels grups que no han presentat esmenes, té la paraula la senyora Laia Bonet, del Grup Parlamentari Socialista.

Laia Bonet Rull

Sí, gràcies, presidenta. Per posicionar-nos també a favor de la proposta de resolució.

La president

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Jaume Bosch, per part d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Jaume Bosch i Mestres

Sí, nosaltres manifestem també el nostre suport. Concretament, hem fet, hem intentat esbrinar una mica el tema, i una persona d'Almatret ens feia arribar, per exemple: «Fer pagar a l'ajuntament, això és, al poble, per un edifici construït i mantingut amb l'esforç de tothom, no es pot justificar de cap manera.» Em sembla que lliga amb la proposta i, per tant, hi votarem a favor.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora honorable Anna Simó, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Anna Simó i Castelló

Moltes gràcies, presidenta. Nosaltres hi votarem també favorablement, perquè té tot el sentit, és de justícia. Això es va acordar als Serveis Territorials, com es diu, de Lleida. Van decidir, ja fa quatre anys, que això es traspassaria, se cediria, i s'ha anat allargant durant massa temps aquesta decisió. Per tant, crec que és bo.

Crec que l'esmena de Convergència i Unió millora fins i tot la proposta de resolució, perquè ha de poder permetre fixar, doncs, qui s'ha de fer càrrec de les reparacions, atès que l'ajuntament és molt petit, la població és molt petita –hi ha una població molt envellida, a Almatret–, i es fa molt difícil que l'ajuntament pugui continuar assumint les obres de reparació.

De manera que, per justícia i per reparar tot aquest temps que no s'ha fet la cessió, el Grup d'Esquerra hi votarem favorablement.

La presidenta

Moltes gràcies. El Grup Popular entenem que ja ha dit que acceptava l'esmena. Vol intervenir, senyora diputada? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

Per tant, portaríem a votació, de fet, l'esmena de modificació de Convergència i Unió, que, de fet, és un matís del text alternatiu, per tant seria de substitució, pràcticament. D'acord, senyora María de Llanos de Luna, proposant? *(Pausa.)*

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

S'ha aprovat per unanimitat de tots els diputats i diputades presents en aquest moment en aquesta comissió.

En aquest moment hem acabat el torn, diríem, d'aquest bloc de propostes de resolució, ja. Jo crec..., em sembla que no cal parar; els sembla? (*Pausa.*)

Compareixença

de Robert Serentill i Utgés, president de l'Associació Catalana de Ràdio, per a informar sobre la situació de la ràdio privada a Catalunya (tram. 357-00096/09)

Doncs, iniciariem el punt setè de l'ordre del dia: compareixença de l'Associació Catalana de Ràdio privada. Ens acompanyen molts dels membres de la junta i també membres associats. Volia disculpar el president, perquè no ha pogut estar entre nosaltres per una qüestió irrevocable de la seva agenda, i ens han comunicat que el secretari general, el senyor Francesc Robert i Agell, farà la intervenció en nom de l'Associació Catalana de Ràdio.

Ens acompanyen els vicepresidents, el tresorer, l'assessor jurídic, vocals i associats; benvinguts i benvingudes. Aquesta és una compareixença aprovada per unanimitat en aquesta cambra. I, per tant, doncs, ara ja sense més preàmbuls donariem la paraula al secretari general, en nom de l'Associació Catalana de Ràdio privada.

Francesc Robert i Agell (secretari general de l'Associació Catalana de Ràdio)

Gràcies, senyora presidenta. Volem agrair, en primer lloc, que aquesta comissió hagi atès la sol·licitud de compareixença de la nostra entitat. L'Associació Catalana de Ràdio, per a aquells qui no ens coneixen, integra la pràctica totalitat de les emissores i cadenes privades que operem a Catalunya, i ens hem adreçat al Parlament, i justament a aquesta comissió, per la situació de greu desequilibri en el nostre sector a Catalunya, a causa tant de la crisi com, molt especialment, per l'actuació d'un sector públic extraordinàriament sobredimensionat.

Volem també, d'entrada, demanar-los l'esforç de separar conceptualment, en l'àmbit de la regulació audiovisual que els pertoca a vostès, allò que és ràdio d'allò que és televisió. Sistemàticament, els debats audiovisuals han girat a l'entorn de la televisió, que no té res a veure amb la realitat que els exposarem avui, aquí.

La situació del sector avui és molt pitjor que la d'ara fa un any. D'una banda, per la completa inactivitat legislativa i administrativa en aquest àmbit. I, d'altra banda, per les conseqüències inexorables d'una crisi que afecta profundament un sector que paga les nòmines només amb la publicitat que és capaç de vendre, en un sistema de comunicació que té com a competidor la mateixa Administració.

És indubtable l'aportació que la ràdio pública ha fet històricament a aquest país. Però un sistema de comunicació en què la principal cadena pública gestiona un volum de recursos pràcticament igual al de tot el sector privat sumat –ho repeteixo: la principal cadena

pública d'aquest país gestiona un volum de despesa igual a la de tot el sector privat sumat–, és un sistema condemnat al conflicte permanent i on no és possible l'equilibri, perquè aquest és un àmbit en què les administracions són, alhora, regulador i operador.

Entenguin, doncs, la posició delicada d'un sector que té al davant, com a competidors –obertament com a competidors–, operadors públics que disposen no sols dels recursos publicitaris del mercat, sinó també del *Diari Oficial de la Generalitat* i del *Butlletí Oficial de la Província* per competir-hi.

Hem vingut a aquest Parlament perquè creiem que ha arribat el moment d'impulsar un nou model de convivència del sector públic i el sector privat –creiem que això és possible–, on cadascú tingui ben delimitat el seu paper, la seva funció i el seu finançament. Hi ha d'haver un espai per a la ràdio pública i per a la ràdio privada en l'àmbit local, nacional i estatal, però no en les condicions actuals del sistema. Calen modificacions legislatives per passar de l'actual model de competència a un model europeu de complementarietat.

Perquè avui, les normes dictades des d'aquest Parlament, interpretades des del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i dutes a pràctica pel Govern de la Generalitat, per les diputacions i pels ajuntaments, tenen l'efecte pervers de confrontar obertament el sector públic i el sector privat.

Reivindiquem també, des d'aquí, el paper de servei públic del sector privat de la ràdio, per la pluralitat informativa que representem i que garantim en el seu conjunt, i per la tasca de normalització que ha dut històricament a terme la ràdio privada en l'ús de la llengua catalana.

En el decurs d'aquesta compareixença intentarem, amb dades objectives, traslladar-los el perquè d'aquest crit d'alerta del sector privat.

En primer lloc, explicarem que la ràdio privada es troba a Catalunya en una situació de competència deslleial per part de la ràdio pública i que es manifesta en dos fets concrets: un 77 per cent de totes les freqüències les està utilitzant el sector públic, quan la mitjana estatal se situa en el 52 per cent. Posarem en relleu, també, el greu perjudici que causa al sector el doble finançament públic, que sosté una gestió de les ràdios públiques extraordinàriament cara.

En segon lloc, explicarem que la situació de crisi econòmica ha fet caure la facturació publicitària a Catalunya, en l'àmbit de la ràdio, un 25 per cent des del 2007, amb la consegüent reducció de llocs de treball a tot el sector privat. Mentrestant, l'aportació de fons als dos principals operadors de ràdio públics de Catalunya s'ha mantingut sostingudament a l'entorn dels 50 milions d'euros anuals, imprescindible, junt amb la publicitat, per mantenir un sistema públic extraordinàriament ineficient en el seu conjunt.

En tercer lloc, una legislació feta permanentment a la mida del sosteniment d'un sector públic cada cop més feixuc, que ofega la iniciativa privada, igual com la constant imposició de noves obligacions burocràtiques i administratives.

Explicarem, finalment, que la funció de servei públic vinculada a la llengua catalana i als continguts de qualitat, en el cas de la ràdio –no parlem de televisió–, l'està complint amb escreix el sector privat de Catalunya.

Permetin-me dibuixar amb dades aquesta situació de desequilibri en el sistema radiofònic català, que pot fer entendre per què parlem de competència deslleial. Parlarem d'accés a les ones, de la programació, de la llengua, del finançament i de què està passant en aquests moments a Europa.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

A Catalunya, tres de cada quatre freqüències estan gestionades per una o altra estructura de l'Administració. Aquí tenim el desenvolupament, des de 2004 fins a 2010; hi ha un moment, el 2008, amb una petita inflexió, en què es concedeixen cent noves freqüències al sector privat, però que no serveix en absolut per arribar a la situació que es dona en aquests moments a l'Estat espanyol. Les dades comparades de Catalunya amb l'Estat se situen, incloent-hi Catalunya, en una proporció del 56 per cent per a les públiques i un 43 per cent per a les ràdios privades.

Aquesta és la situació comparada del mercat català amb el sector radiofònic a l'Estat espanyol, si detraïem, de les dades de l'Estat, l'efecte de Catalunya. És a dir, un 48 per cent de les freqüències totals que hi ha en aquests moments a l'Estat les gestionen ràdios privades, un 52 per cent qualsevol dels diferents àmbits administratius de l'Estat.

Una recent sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya remarca la importància del sector privat per garantir el dret a la informació plural. Davant l'intent per part del sector públic d'atribuir-se recentment la gestió d'emissores inicialment programades per al sector privat, i després d'un recurs d'aquesta associació, el tribunal afirma que destinar més freqüències –en aquest cas a COM Ràdio– suposa una minva –i llegeixo literalment de la sentència– «sobre una posició ja minoritària de les emissores privades, que restringeix i és contrària als principis de pluralisme informatiu i lliure concurrència».

La competència deslleial es fa evident també en el finançament de l'activitat del sector radiofònic. Afegim-hi que l'actual context de crisi econòmica, de final impossible de predir, posa en greu risc la viabilitat de les empreses del sector privat radiofònic i, per tant, en última instància, la pluralitat que representem aquest conjunt d'empreses.

Segons les dades de l'informe anual de la consultora Media Hotline, i que seran publicades properament a l'informe de la ràdio de Catalunya, la publicitat radiofònica a Catalunya ha caigut un 25,2 per cent en aquests anys de crisi. Així mateix, el sector privat ha perdut un 18 per cent d'ocupació mitjana. Aquí tenen les dades, que es distribueixen entre col·laboradors mercantils, que són gent que produeix programes o són mercantils de publicitat, i personal laboral d'estructura de les nos-

tres companyies. El total agregat de llocs de treball ha anat caient un 16 per cent en el cas de col·laboradors, un 19 per cent des de l'inici de la crisi.

L'excés d'oferta de radiodifusió pública autonòmica i local a Catalunya suposa un cost molt elevat per al sector públic i una competència deslleial per al sector privat, per la concurrència en condicions de posició avantatjosa al mercat de la publicitat. Catalunya constitueix l'únic cas d'Europa en què cada nivell d'administració –autonòmica, provincial, comarcal i local– disposa de la seva pròpia cadena de ràdio.

Catalunya Ràdio ha rebut més de 37 milions d'euros l'any de la Generalitat, a més dels ingressos públics en forma de publicitat institucional; gairebé 138 milions d'euros de subvenció des de l'inici de la crisi.

COM Ràdio rep més de 10 milions d'euros l'any entre Ajuntament i Diputació de Barcelona; 51 milions d'euros entre 2006 i 2010.

A les xifres anteriors s'ha d'afegir el cost que suposa per als ajuntaments el fet que hi hagi més de 240 emissores de ràdio municipals, amb unes despeses anuals agregades de més de 4 milions d'euros. Per estimar el cost que suposa als ciutadans el sosteniment de tota aquesta gran estructura de ràdio pública, cal afegir-hi el pressupost d'explotació de les emissores a Catalunya del Grup de Ràdio Nacional d'Espanya.

Una altra dada rellevant és el cost per treballador –del treballador per a les companyies. Aquestes són les dades agregades de ràdio pública catalana, ràdio privada catalana, ràdio pública estatal i ràdio privada estatal: nombre de treballadors mitjà de les companyies, el cost per empleat per a les empreses d'aquestes companyies, el nombre de centres de treball –que ajuda a entendre que aquells llocs amb més centres de treball són llocs, en principi, més cars perquè hi ha més delegats, més estructura de segon nivell–, quants productes s'ofereixen –per entendre una mica a què estem destinant aquests recursos– i quines són les despeses totals de personal.

Perquè ens entenguem, hi ha una empresa pública catalana que, amb 25 milions d'euros de personal, està dedicant un 53 per cent dels seus recursos exclusivament al capítol de personal. La mitjana, a les ràdios i cadenes generalistes, en despeses de personal és d'un 31,7 per cent.

La ràdio pública de Catalunya és extraordinàriament cara de produir i necessita la publicitat per minorar aquests dèficits estructurals de funcionament. Les trenta-una empreses integrades a l'Associació Catalana de Ràdio, que donem feina a 905 treballadors i col·laboradors, tenim un pressupost d'explotació agregat de 58,1 milions d'euros el 2010. Catalunya Ràdio gasta 51,5 milions d'euros l'any, i si hi sumem la COM es depassa de llarg els 60 milions d'euros. Aquesta xifra, per tant, és igual a tot el pressupost d'explotació sumat, d'un any, de tot el sector privat, en el qual s'inclouen produccions radiofòniques líders, tant en ràdio generalista com en fórmula musical. La ràdio pública a Catalunya, per tant, està sobredimensionada, és cara i és ineficient en el seu conjunt.

Aquestes dades que tenen aquí, comparatives, situen en les dues línies –que no dubtem que l'any 2011 coincidiran–, de suma d'aportacions públiques, que és 39 milions, 43 milions, 49 milions, 48 milions..., a les quals caldria afegir-hi –això és COM i Catalunya Ràdio– les aportacions públiques de Ràdio Nacional i les aportacions públiques de les emissores municipals, i, a dalt, la línia de tendència decreixent de la facturació publicitària a Catalunya. El 2011, probablement, el volum total de recursos destinats per les administracions a subvencionar aquest sector, a través dels seus múltiples canals de ràdio, seran iguals al que aquest sector és capaç de facturar durant tot un any.

No és suportable un model d'explotació de mercat publicitari radiofònic en què un dels competidors –el sector públic–, a la pràctica, no té cap límit a la captació de publicitat. En aquest sentit, l'ACR ha hagut d'interposar un recurs contenciós administratiu, que ha estat admès pel tribunal, contra la instrucció del CAC en matèria de límits a la publicitat a la ràdio pública, perquè *de facto* no fa sinó consolidar el sostre màxim de capacitat publicitària de les emissores de Catalunya Ràdio, amb un greu perjudici per al sector privat.

Una competència en la forma i en el fons. S'emeten falques, a Catalunya Informació, quan el contracte programa no ho permet; es fa una quantitat ingent d'acords que suposen intercanvis de publicitat; es capta publicitat institucional, que ocupa, expansivament i per sota de preu de cost, espais que queden tancats a la iniciativa privada. I no hem sentit que el CAC, en aquest sentit, s'hi hagi pronunciat.

És pel context de crisi que caldrà explicar la minva d'ingressos de Catalunya Ràdio, igual com per a la resta del sector. Així mateix, el sector públic fa competència al privat en la contractació de continguts amb pressupostos fins a cinc vegades superiors al mitjà equivalent privat nacional o local.

El sector públic, car i de gestió feixuga, finançat amb subvencions públiques i publicitat, distorsiona el mercat radiofònic català sense que això signifiqui una millora en el seu servei públic, ni en l'ús de la llengua catalana ni en programacions de qualitat. No hi ha cap mitjà de comunicació –cap– on el sector privat lideri tan àmpliament l'aportació d'oferta en llengua catalana. Això fa que, avui, la ràdio privada en llengua catalana sumi gairebé 2 milions d'oients més que tota la ràdio pública. La funció de substitució, que tradicionalment s'ha atorgat al sector públic pel que fa a la normalització de la llengua, ara per ara s'ha de revisar, i estrictament, pel que fa a l'audiovisual, en l'àmbit de la ràdio.

Aquestes són les dades agregades..., es demana a l'empresa que proveeix dades d'audiència que ens digui, de la ràdio privada de Catalunya, inclosa aquella que ho fa el cent per cent en català i aquella que destina de la seva programació franges a la llengua catalana, quants oients escolten ràdio a Catalunya, pública i privada, en llengua catalana. I aquestes són les dades: un 77 per cent de tots els oients de ràdio en llengua catalana a Catalunya ho són d'algun dels canals del sector

privat, un 23 per cent ho són d'algun dels canals de la ràdio pública. Com que en el cas del privat s'incorpora la programació de ràdio generalista i la fórmula musical, hem demanat també aquesta explotació de dades en el cas de la ràdio només parlada, que és la ràdio generalista. En aquest àmbit, la ràdio generalista privada suma 860.000 oients i la ràdio generalista pública en suma 545.000, és a dir, un 61 i un 39 per cent del total d'oients de ràdio en llengua catalana.

Toca preguntar-nos quins continguts radiofònics es fan a Catalunya i si aquí es pot distingir què és servei públic. En aquest cas, hem agafat la suma de continguts de ràdios generalistes privades, la suma de continguts de ràdios generalistes públiques, amb estudis que existeixen, i el que hem fet és treure les mitjanes de a què dediquen les antenes aquestes emissores de ràdio. I ens hem trobat que un 80 per cent de les gralles, tant de ràdio pública com de ràdio privada, es dedica a informació, a entreteniment i a esports, només queda un 20 per cent per a altres gèneres. És a dir, no hi ha diferència en quina programació produeixen les ràdios públiques i les ràdios privades en aquest país.

Pel que fa als formats, és a dir, a l'estructura de programació, tampoc no hi ha cap diferència.

Això contrasta vivament amb el que fan d'altres empreses públiques de ràdio, per exemple en el cas de la BBC. Hi ha una tasca d'explotació de gèneres amplíssima, que hi ha hagut corporacions públiques europees que ja l'han abordat. Programacions, per exemple, específicament destinades a públic infantil, que tenen efecte beneficiós en el conjunt del sistema perquè porten oients potencials al mitjà; dramàtics, que és una fórmula que, com ja ha passat en televisió, dona un suport fonamental a la indústria cultural; programes divulgatius o estrictament educatius.

Pel que fa als continguts, d'altra banda, en l'àmbit del servei públic local, hem arribat a la conclusió següent: no se sap ben bé en què consisteix avui la comunicació local. No hi ha dades oficials de què emeten exactament la totalitat de les 243 emissores de titularitat municipal de Catalunya.

Nosaltres podem anticipar tres fets: algunes, molt poques, continuen responent al principi de comunicació i servei local; la majoria, o bé emeten una fórmula musical comercial de continuïtat, en alguns casos fins i tot amb cessió de l'explotació –cosa que l'Associació Catalana de Ràdio ha hagut de denunciar al CAC i en aquest cas sí que s'hi ha intervingut–, o bé connecten amb COM Ràdio, cadena de programació generalista, contra el nom del consorci que la sosté. No pot ser local una cadena a qui es connecten més de 120 ràdios municipals, amb emissores, com en el cas de Barcelona, Lleida i Girona, que a més a més fan de simples repetidors, a pesar de la voluntat de vestir-ho com un servei de sindicació de continguts.

La programació local no pot ser sindicada. O és local o no és. Fan més hores de programació local, en aquestes tres capitals, les emissores privades, incloses les de caràcter estatal, que les presumptes freqüències locals públiques municipals, on els ajuntaments han cedit les freqüències i paguen cada any per eme-

tre una programació totalment indiferenciada per a tot Catalunya, que no fa ni cinc minuts de desconnexió local. En els informes del CAC, de més de sis-centes pàgines, pràcticament no es diu res d'aquest potencial de freqüències i emissores que suposen un terç de tota la ràdio de Catalunya.

Per anar acabant: s'està produint un canvi de model en la gestió del sector públic, simultàniament a tot Europa, en el sentit de millora de l'eficiència i reducció o desaparició del finançament amb publicitat. Aquestes decisions tendeixen a definir amb concreció quin servei s'han de prestar, l'obligació de fer-ho econòmicament eficient i respectant la concurrència. Aquest darrer fet ha portat, en alguns casos, a la supressió de la publicitat com a via de finançament.

Des de finals de 2009, la BBC afronta una reorganització de la seva estructura i dels serveis que s'han de prestar i quant han de costar. L'organisme públic de radiotelevisió flamenca a Bèlgica ha aprovat mesures d'estalvi econòmic després d'un avís de la Comissió Europea que reclama que clarifiqui quin servei públic presta i que introdueixi mecanismes que assegurin la proporcionalitat del seu finançament i que no tinguin efectes adversos en el sector privat. La radiotelevisió pública austríaca i els consorcis públics alemanys han hagut de limitar el finançament per complir estrictament amb el seu mandat de servei públic, amb el necessari respecte a principis de mercat en activitats comercials.

A més a més, en els casos en què s'ha pres la decisió de suprimir la publicitat del sector públic, decisió que suposa, com a pas previ, la necessària optimització i eficiència en la gestió, com ha passat en els organismes públics de radiotelevisió a França o a l'Estat espanyol, no s'hi ha qüestionat mai la minva de servei públic que estiguin prestant. És a dir, no hi ha una correspondència entre menys servei públic i desaparició del finançament via publicitat.

En aquest moment, hi ha pendents de modificació, en aquest Parlament, diferents normes que marcaran el futur d'aquesta concurrència en el mercat publicitari i en el mercat radiofònic. Per tant, ens adrecem a aquest Parlament perquè reconsideri la totalitat del marc normatiu, específicament en l'àmbit de la ràdio. Hem arribat a aquesta situació perquè des d'aquest Parlament s'ha anat regulant, en el cas del sector públic, a demanda, és a dir, satisfent consecutivament les exigències de totes i cadascuna de les administracions que han volgut fer ràdio, la qual cosa, ho repetim, ha convertit Catalunya en un dels únics països on cada nivell de l'Administració explota el seu propi servei de radiodifusió, amb resultats objectivables de servei públic de dubtosa defensa en molts casos. I ho reitem: en el cas de la ràdio –no de la televisió–, ni la llengua ni la qualitat de les emissions no són un criteri vàlid per sostenir tota aquesta estructura de ràdio pública.

En definitiva, i per concloure: la viabilitat de les empreses privades de ràdio és garantia de pluralitat i d'elecció per a l'oient. La crisi publicitària és un problema de llarga durada, però és conjuntural. L'accés il·limitat al mercat publicitari per part de les ràdios

públiques, amb uns costos de gestió exagerats, és un problema estructural, perquè la necessitat de finançament amb publicitat, es digui el que es digui, és a conseqüència d'un volum de despesa extraordinàriament elevat.

L'ACR està convençuda que hi ha un espai per al sector públic i per al sector privat, però cal ordenar l'accés del sector públic a l'activitat de radiodifusió, igual com s'ordena per al sector privat, establint criteris i fent-ne un seguiment posterior. Però ha de partir d'aquest Parlament l'impuls legislatiu que acabi desplegant l'energia necessària per a aquest nou ordenament.

El punt catorzè de la comunicació de la Comissió Europea sobre aplicació de normes en matèria d'ajuts estatals als serveis públics de radiodifusió insta que es respecti l'estructura dual pública/privada del paisatge electrònic dels mitjans de comunicació, i fa atenció als aspectes relacionats amb el mercat i la competència, i exigeix transparència, control, lleialtat i respecte a la iniciativa privada en matèria de radiodifusió pública.

Per tot plegat, i per acabar, demanem a aquest Parlament: la modificació de les lleis de comunicació audiovisual de Catalunya, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, amb la fixació d'uns principis de prestació de servei públic en ràdio, que faci compatible la coexistència del sector públic i del sector privat, en finançament, en presència en l'espectre, en prestació de serveis a la xarxa, en continguts i contractacions, amb una aposta clara per la reducció fins a l'eliminació de tota la publicitat de les emissores públiques que operen a Catalunya.

La limitació fins a un 50 per cent del percentatge de l'espectre corresponent al sector públic, incloent-hi el tercer sector, en les freqüències del sector públic.

L'especificació, tant a la Llei de comunicació audiovisual, com a la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, com als contractes programa i reglaments que se'n derivin, de funcions de servei públic que no entrin en competència amb el sector privat, i, específicament en l'àmbit local, la limitació dels acords de cooperació a través de consorcis, únicament entre municipis que tinguin relació de veïnatge geogràfic, condició essencial per mantenir el principi de comunicació local de proximitat.

La reducció de la burocràcia administrativa, que imposa múltiples i creixents obligacions formals extraordinàriament feixugues i que, a parer de l'associació, no contribueixen gens a fer complir els principis de simplificació administrativa i normativa, i de no imposició de càrregues que suposin un cost innecessari per a l'activitat econòmica i puguin afectar la competitivitat de les empreses. La limitació també de les remissions normatives que la legislació audiovisual de Catalunya efectua el Consell de l'Audiovisual, pel seu ús excessiu. La prova d'això és el grau de conflictivitat que ha produït l'exercici de l'activitat reglamentària per part del CAC i que ha estat objecte també, per part de l'ACR, de nombroses impugnacions en via administrativa i judicial.

L'impuls de mesures legislatives, finalment, per a una eficaç actuació contra les emissores de ràdio que operen sense la preceptiva llicència.

Demanam, en definitiva, que es creïn les condicions d'un nou sistema de complementarietat, no de competència, perquè el servei públic no hagi d'abocar-se a la publicitat per fer viables els seus projectes i per facilitar al sector privat la seva contribució a aquest dret de la ciutadania a la tria en matèria d'informació i entreteniment de qualitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, secretari general de l'Associació Catalana de Ràdio. Les exposicions amb el powerpoint ara les passarem a tots vostès per mitjans electrònics; ara ho comentava, perquè ens les han deixat, i ara vostès ja les tindran en la seva Blackberry.

Per tant, ara passaríem al torn, per un màxim de deu minuts, de cada grup, de cada grup parlamentari, per fer les observacions i comentaris que creguin pertinents. I finalment, agrupadament, si els sembla, el senyor secretari general, doncs, contestarà a tots vostès. I si vostès requereixen després un torn segon, ja ho habilitaríem.

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, el diputat senyor Joan Ferran.

Joan Ferran i Serafini

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyor Francesc Robert pel seu informe. Ja vam tenir ocasió de discutir-ne un de similar o amb dades que segurament han canviat, el juliol de l'any passat. I agrair-li el seu informe, també, perquè..., també dir-li i advertir-li que ens l'hem d'estudiar amb deteniment quan el tinguem al nostre abast, com ha dit la presidenta de la comissió. I, en tot cas, doncs, podríem discutir i parlar o comentar algunes de les dades que vostè ens ha exposat.

No dubtem de la solvència del seu informe ni de la base documental ni de les xifres que vostè planteja, perquè en l'anterior informe que ens van adreçar, fa aproximadament un any, eren dades molt solvents i contrastades, però, lògicament, són dades particulars, són dades de part, són dades d'un col·lectiu que agrupa l'Associació Catalana de Ràdio, que té un enfocament particular, perquè té un interès, en el millor sentit de la paraula, particular d'exposar.

Bé, a la seva intervenció del mes de juliol i a la d'enguany també, vostè ens explica aquestes desigualtats entre la ràdio pública i la ràdio privada. I sempre, i aquell cop també, va intentar vostè diferenciar entre la televisió pública i la ràdio pública. A nosaltres se'ns fa difícil aquesta diferenciació, perquè en un país com el nostre, que té unes circumstàncies de reconstrucció en els aspectes culturals i nacionals tan peculiars, el paper de la ràdio i de la televisió han anat estretament lligats. I en aquest sentit, moltes vegades la justificació d'una ràdio i una televisió públiques ha vingut donada també per uns paràmetres de caire cultural i de

caire polític que no s'escapen a ningú dels que estem en aquesta sala.

Permeti'm que li digui, per tant, que nosaltres tenim una singularitat molt específica que justifica un tipus de ràdio i de televisió públiques, en la qual la intervenció dels estaments públics, dels governs, ha de ser així, perquè, si no, segurament no estariem parlant en aquests moments del que estem parlant ara. Si no hi hagués hagut una intervenció al llarg dels anys i de tots els governs que ha tingut Catalunya, potser avui estariem parlant d'una altra cosa, potser estariem parlant d'un altre espai radioelèctric, distribuït d'una altra manera, i segurament amb uns percentatges de llengua explicats i plantejats d'una altra manera. Per tant, jo voldria que poséssim en valor aquesta qüestió.

El següent tema que li volia plantejar: vostès ens comenten avui, aquí, que estan passant una situació difícil des del punt de vista econòmic, des del punt de vista, per exemple, de la publicitat. El mateix que està passant la ràdio i televisió públiques –el mateix. Els que estem presents a la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals constatem, sessió rere sessió, el decrement de la publicitat, les dificultats econòmiques, l'exigència als treballadors que es redueixin el sou, etcètera. És a dir, no hi ha barra lliure a la ràdio i televisió públiques –no n'hi ha. Ni aquest Govern ni l'anterior han fet barra lliure; han fet més aviat un procés de racionalització de tot el que ha estat la seva despesa.

Vostè, fa un moment, ens posava un exemple. Ens deia que la televisió flamenca, a Bèlgica, ha reduït 71 milions d'euros la subvenció que rebia, l'aportació que rebia del públic. Enguany, a la corporació catalana, a nivell de televisió, hi ha una reducció de 80 milions d'euros també, que implica unes qüestions de tipus laboral, però també implica unes qüestions de tipus de qualitat del servei, de cobertura, etcètera. És a dir, que quan parlem d'una situació complicada des del punt de vista econòmic, vostè entendre que nosaltres també comprem que hi han altres qüestions, que són les que afecten la ràdio i televisió públiques, que també ho estan patint. Estan patint la caiguda de la publicitat, estan patint una competència ferotge amb altres operadors de l'Estat i amb altres emissores privades, tant de televisió com de ràdio, etcètera.

L'altra qüestió que vostè ens plantejava: «Home, cal una revisió dels aspectes legislatius.» En això estem d'acord, senyor Robert. Nosaltres pensem que hi ha d'haver una revisió en els aspectes legislatius, però una revisió que no vagi destinada, com sembla que el Govern pensa fer amb les coses que hem rebut darrerament, a una concentració de poder en mans d'un consell assessor, per exemple, de la ràdio i de la televisió públiques, en el qual hi hagi una concentració de poder simplement per controlar millor els continguts, per eliminar el salt qualitatiu que va representar la Llei de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, o el salt qualitatiu que va representar l'existència d'un cap que vetlla –i després en parlarem, d'això– per un pluralisme, perquè aquest pluralisme estigui estès, sinó que sembla més aviat que també el que hauríem d'abordar és algun dels temes que vostè

planteja. I nosaltres el que veiem és que, amb aquesta intervenció legislativa, el que es pretén és un control governamental sobre els mitjans públics, però potser no s'aborda algun dels temes que vostè planteja, que crec que té raó.

L'altra qüestió que li volia dir: per tant, aquí ens trobem amb una batalla política; amb una batalla política sobre un reconstrucció d'uns passos que van donar endavant la ràdio i televisió públiques d'aquest país amb el consens de totes les formacions polítiques d'aquest Parlament, després d'un debat sobre l'audiovisual, de l'any 99, que va cloure amb un conjunt de tres lleis, que creïem que s'havia avançat moltíssim en aquest sentit.

Però, bé, tenint en compte el que vostè ens diu, crec que en el debat, en el procés de debat d'aquestes lleis, podríem introduir alguns dels aspectes que vostè planteja; entre altres coses, perquè considerem que és compatible, que poden cohabitar una ràdio pública i una ràdio privada, que han de cohabitar, que han de poder viure paral·lelament, que s'han de complementar. Que sí que fan un servei públic, però un servei públic en un cantó, per entendre'ns, té un control parlamentari, un control polític, uns estàndards determinats, i en l'altre està més a la disposició del que és la línia editorial de cada un d'aquests organismes que són privats. Per tant, hi ha una diferència: el servei és públic, el que passa, que el control, diguem-ne, ideològic d'uns és d'un determinat tipus, i a l'altre, les garanties de pluralitat, de control dels continguts és d'un altre. Si no, no hi hauria diferència entre el servei públic que dona la cosa pública, i el servei públic que pot donar la part privada.

L'altre element que li volia comentar: el paper dels mitjans públics. Nosaltres..., sap molt clarament quina és la nostra posició com a grup parlamentari. La llei planteja un finançament mixt de la ràdio pública i de la televisió pública. Nosaltres estem d'acord amb les directives europees que diuen que s'ha d'anar tendencialment a eliminar la publicitat de la ràdio pública i de la televisió pública. Estem en això; però les característiques mateixes que li explicava d'aquest país en construcció respecte als seus mitjans de comunicació implica que no tindríem suficients recursos ni suficients diners per garantir un servei, per exemple, de televisió pública i de ràdio pública si no fos amb la publicitat, pel mercat, per la llengua, que no és de 300 milions de persones, sinó que saben vostès que és més reduïda, etcètera.

Hi han aspectes que em sembla que no podem descuidar: la ràdio i televisió públiques d'aquest país tenen un cost, però tenen un cost que també té una funció pública, que és la de dinamitzar el que és la indústria audiovisual i la indústria cultural d'aquest país. I nosaltres no podem fer simplement una translació de dues competències si descuidem que, a l'altra banda, per exemple, és un motor d'elaboració d'indústries audiovisuals que van funcionant i que van treballant, d'una certa externalització i de col·laboració entre el públic i el privat, que, si no fos així, molta part del que és la nostra indústria audiovisual passaria per un seguit de problemes.

Vostè ha parlat dels continguts idèntics i dels tractaments idèntics entre el que fa la ràdio pública i la ràdio privada, però jo li he explicat, fa un moment també, que la diferència fonamental és sota quin control es fan aquests continguts. Vostès són lliures de tenir una línia editorial, però pensi que la ràdio que plantejarem des del Parlament de Catalunya o que controlem, en el millor sentit de la dinàmica parlamentària, des del Parlament de Catalunya, és una ràdio que està subjecte a uns paràmetres determinats sobre els continguts, que la privada no té, i sobre el plantejament de la informació, que la privada no té. La privada té les mans lliures per dir el que li sembli i valorar-ho com li sembli des d'una línia editorial; la pública, no, està subjecte a un control parlamentari mensual per part del Parlament de Catalunya, però per part també del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Permeti'm, per anar acabant, dir-li un parell de qüestions més: nosaltres estem disposats a parlar del que vostè ha plantejat, d'ajudar el sector privat, de parlar de redistribuir d'una altra manera al sector els temes de la publicitat, de rediscutir fins i tot el paper de les emissores locals; potser discutiríem, si tinguéssim més temps, sobre allò que se'n diu la sindicació, perquè la sindicació també té un avantatge, que és la reducció de despeses. Vostè m'està plantejant que hi han despeses molt altes en el sector de les emissores locals, i jo li puc dir que, home, a vegades la sindicació permet que hi hagin..., les despeses siguin més reduïdes. Però tot això serien qüestions segurament molt detallistes, que ara en aquests moments, eh?, potser no tinc el temps oportú per fer-ho.

Però dir-li, en tot cas, una última referència. Nosaltres, en aquestes lleis que vénen, tenim un triple plantejament: volem evitar la concentració de poder, és a dir, que hi hagi una regressió en allò que es va votar fa uns anys i que creïem que és la garantia de pluralisme; volem que es mantingui el pluralisme i, per tant, no entenem, per exemple, com un consell assessor de continguts que no cobra ha de ser reduït; però també veiem la necessitat d'aclarir un tema que a vostès segurament també els interessa, que és aclarir el sistema de contractacions, de transparència, d'externalització de tot el que són els productes que es fan des de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. I aquí ens agradaria que ens ajudessin, perquè segurament es podrien trobar mecanismes de col·laboració en aquest àmbit de garantir transparència en el tema de contractacions, etcètera.

I permeti'm, per acabar, que faci una certa defensa del que és el CAC. Miri, el CAC no és un producte que surt del no-res; és un producte que surt d'una discussió parlamentària portada en aquesta cambra durant molt de temps i que té una similitud molt gran amb vint-i-set CAC que hi han a nivell de tot Europa; amb el benentès també que, dins de l'Estat espanyol, l'únic CAC que funciona amb una certa correcció és el CAC català. Ha estat impossible fer un CAC d'àmbit estatal, per una oposició manifesta del Partit Popular i de Convergència i Unió també. I nosaltres pensem que és millorable, que, òbviament, el CAC ha de fer un replantejament. I en aquestes lleis que

ens ha plantejat el Govern, hi ha un principi de replantejament del que és el CAC. Però és l'únic lloc de l'Estat espanyol on hi ha aquesta funció, és l'únic homologable amb els CAC europeus, és una garantia que, en un moment determinat, en algunes qüestions de continguts, ja no polítics, sinó de caràcter d'orientació dels infants, de caràcter d'incitació de la violència, de tractament de les notícies d'una forma escabrosa, etcètera, doncs, ha jugat un rol importantíssim en aquest país.

La millora del CAC, sí; la negació del CAC com a instrument de regulació, control, en el millor sentit de la paraula, no. I segurament, des del punt de vista de discussions de quina és la seva funció respecte a les emissores pirates, que és un tema que vostè ens va plantejar fa aproximadament un any, o sobre l'espai radioelèctric, o sobre les discussions amb els governs de l'Estat respecte a quines són les competències, ens podríem posar d'acord, però veiem que la necessitat que hi hagi un organisme d'aquest tipus és indiscutible com a element que complementa tot aquest espai, tota aquesta discussió que li hem dit.

Per acabar, dir-los senzillament que llegirem amb molt deteniment el seu informe, que sabem que vostès quan s'exclamen, s'exclamen amb raó, i que darrere d'aquesta exclamació hi ha una preocupació laboral, empresarial, etcètera. I això ho comprenem. Però han de comprendre també que, des del Parlament de Catalunya, almenys algunes forces polítiques tenim una confiança molt gran en el que han de ser els serveis públics, en el paper dels mitjans de comunicació públics i en la funció que ha de tenir una ràdio i televisió públiques en un país com el nostre, que hi insisteixo, encara no ha aconseguit, des del punt de vista lingüístic i cultural, una normalització absoluta.

Ens agradaria que col·laboressin en això i estem disposats, òbviament, a discutir i plantejar totes les seves qüestions dins el marc del que sigui la reforma que pugui haver-hi de les diferents lleis que tenen a veure amb el món audiovisual del nostre país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyora María de Llanos de Luna, en nom del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

María de Llanos de Luna Tobarra

Gracias, presidenta. Bueno, primero darle la bienvenida y agradecerle la comparecencia al señor Robert. Y también agradecerle que nos pueda facilitar y que nos facilite el powerpoint, que creo que ha sido muy clarificador con los datos que ha expuesto y que ha apoyado la exposición que ha hecho.

Creo que ha dejado patente que la radio pública catalana se encuentra sobredimensionada, sobre todo cuando exponía que el 77 por ciento del total de las frecuencias están ocupadas por el sector público, muy por encima de lo que era la media nacional, que va-

loraba..., o que expresaba, mejor dicho, en un 52 por ciento.

También me ha llamado la atención el coste medio por trabajador de estas radios públicas, que estaba ya no solo muy por encima de lo que cuesta un trabajador de esta media en el sector privado, sino incluso muy por encima de lo que era también la media del sector público estatal.

Ha comentado también, denunciaba incluso en su exposición, la competencia desleal que había respecto al sector privado, dado que el sector público goza de una doble financiación: por una parte, por la publicidad, y otra, también, por las aportaciones de dinero público.

Quiero decirle que mi grupo está de acuerdo con muchas de las manifestaciones y de las propuestas que su sector acaba de hacer. Quiero decirle que en nuestro grupo estamos a favor, como usted decía, de esta complementariedad y no de la competencia desleal, es decir, la Administración nunca puede ahogar la iniciativa privada. Nosotros entendemos y estamos a favor de la iniciativa privada, estamos a favor de que haya una gran pluralidad en la oferta, porque esto va a favor de la higiene democrática, no solamente de la libertad de expresión, sino también de la propia libertad de audición; es decir, que el ciudadano tenga una gran variedad donde pueda escuchar y escoger aquel canal o aquella cadena que más le interese.

Por ello, quiero manifestarles que por parte de mi grupo muchas de sus propuestas serán también nuestros postulados y que los llevaremos a este debate parlamentario que se va a producir con el proyecto de ley de las distintas leyes que se van a modificar audiovisuales.

Yo querría manifestar..., bueno, preguntarle, ahora ya le he manifestado cuál es nuestro posicionamiento como partido político. Me gustaría hacerle tres preguntas. Una es: ¿cuál es la previsión de las emisoras privadas para el ejercicio 2011 y 2012? Otra es que, dado que ha manifestado que esta reducción de ingresos importante que han tenido como consecuencia de la bajada de la publicidad y que esto ha repercutido o ha incidido de forma negativa en una reducción también del personal que tienen a su cargo, me gustaría saber cuál ha sido esta incidencia o este porcentaje de reducción de empleados o de plantilla que se ha producido en el sector privado e incluso cuáles son también, relacionado con esto, las previsiones para el próximo año de mayor reducción o no del personal. Y por último, la última pregunta que quiero hacerle es: ¿qué opina de la instrucción del CAC que limita la publicidad en las radios públicas?

Nada más, espero sus respuestas y le agradezco, como decía al principio, su intervención.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora portaveu. Ara té la paraula el portaveu d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el senyor Jaume Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, senyor Francesc Robert. Evidentment, nosaltres també ens mirarem amb atenció les dades que ens ha facilitat. Però, en tot cas, sí que li vull exposar amb total lleialtat com ho veu el meu grup. Li he de dir que a nosaltres ens ha sabut una mica de greu l'enfocament que ha fet vostè a la seva intervenció, eh?, perquè nosaltres quan vam entendre que era positiu que vostès vinguessin a comparèixer al Parlament, potser ingènument ens vam pensar que vostès vindrien a explicar-nos què fan, la tasca que desenvolupen. Però, clar, vostè fixi's que..., no sé si és perquè està al Parlament, però ha caigut en una de les crítiques que sempre ens fan, als polítics i als diputats, que és parlar malament dels altres.

Llavors, a mi m'ha sabut greu i m'ha sobtat que la seva intervenció hagi estat en realitat un atac molt clar contra el sector públic dels mitjans de comunicació. I la veritat és que el meu grup no comparteix, ho sento molt, aquesta visió. Nosaltres no veiem que tingui lògica aquesta confrontació i no entenem –no entenem– que el sector públic els estigui fent competència deslleial, sincerament. I li ho dic amb tota claredat. Nosaltres valorem i defensem el paper de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, valorem el paper i defensem l'existència de la COM i de la xarxa d'emissores municipals i també el paper que juga Ràdio 4.

I el meu grup s'ha manifestat repetidament en contra de suprimir la publicitat en els mitjans públics. Per què? Perquè ens sembla que suprimir la publicitat en els mitjans públics vol dir que o ho pagaran els ciutadans o disminuirà la qualitat dels serveis públics.

I, en aquest sentit –ho deia el senyor Ferran–, els mitjans públics, en aquest cas de ràdio, en el nostre país tenen un paper essencial en el que ha estat la normalització lingüística i la defensa del català. Jo no dubto del paper que juguen també les emissores privades, i entre la seva delegació hi ha persones que tenen una llarguíssima trajectòria en defensa del català als mitjans de comunicació. Però li faig una pregunta: vostè creu que en aquests moments el nivell de català que utilitzen les ràdios privades seria el mateix sense l'èxit de Catalunya Ràdio, per exemple? Vostè creu que el sector privat hauria arribat amb normalitat a la utilització del català sense l'èxit que suposen els mitjans públics en català? Jo sincerament crec que no, perquè una cosa ha vingut després de l'altra. I jo crec que, en aquest sentit, aquest paper que juguen els mitjans públics de capdavanters en la defensa de la llengua l'han de continuar jugant.

Hi ha un altre factor: miri, l'article 52 de l'Estatut, quan parla dels mitjans de comunicació, fa un afegit que és exclusiu per als mitjans de comunicació de titularitat pública. Diu: «En el cas dels mitjans de comunicació de titularitat pública, la informació també ha d'ésser neutral.» Jo ja sé que moltes vegades hi ha mitjans de comunicació públics que potser no compleixen aquest principi, ja sé que hi ha mitjans de comunicació privats que sí que fan una informació neutral, però, en tot cas, la diferència és que un té l'obligació de fer-ho

i si no ho fa, incompleix el que diu l'Estatut, i els altres no tenen aquesta obligació, perquè l'Estatut, precisament perquè són mitjans privats, no els la va poder atorgar.

I després una última cosa: jo he estat anys regidor d'un ajuntament. El meu ajuntament, el meu municipi, Sant Feliu de Llobregat, va ser un dels primers que va posar en marxa una emissora municipal de ràdio. Vaig estar a la diputació, n'era vicepresident quan es va crear COM Ràdio, i em sento obligat, una mica, a aixecar la bandera de la defensa d'aquest sector. Perquè, miri, els ajuntaments tenen autonomia municipal. I els ajuntaments, lliurement, han decidit que creuen que un servei que poden donar als seus ciutadans i ciutadanes és disposar d'una emissora de ràdio. I, per tant, això és perfectament legal. I, per tant, ho han decidit, i ho han decidit molts, al llarg de molts anys, amb un model que ja funciona des de fa tres dècades. Ara, que s'està reclamant a totes les administracions que han d'ajustar el pressupost a una situació evident de crisi econòmica, precisament una de les coses que la major part de grups, per no dir tots els grups parlamentaris, estem demanant als ajuntaments és que mancomunin serveis, que ajuntin esforços precisament per eliminar una part de la despesa. I precisament l'existència d'una xarxa d'emissores municipals i de COM Ràdio el que fa és incidir en aquest sector, i, per tant, el que fa és ajudar els ajuntaments que puguin disposar d'unes emissores pròpies de ràdio. I, per tant, nosaltres això ho veiem com un element de defensa de la pluralitat, de defensa de la democràcia i un dret que tenen els municipis.

Miri, fa poc va sortir un manifest en defensa d'aquest sector que deia algunes coses que nosaltres compartim. Aquest sector, les emissores municipals, fan una informació més propera; fomenten la participació ciutadana, un element cabdal –però una autèntica participació ciutadana, no el que a vegades veiem en algun mitjà–; actuen en situacions d'emergència des d'una proximitat que les fa claus; defensem la llengua catalana, indiscutiblement; treballen per la integració, perquè donen a conèixer una realitat plural del país; intenten innovar. I, per tant, es defineixen com un servei públic. I, per tant, nosaltres, des d'aquest punt de vista, les defensem.

Nosaltres no estem en contra, ni molt menys, que vostès tinguin un paper –i a més el tenen, i molt important–, i els desitgem tota classe d'encerts, sincerament. I també entenem que la crisi econòmica i la manca de publicitat en determinats aspectes els pot estar afectant negativament i que cal que col·lectivament abordem aquest tema. Però, sincerament, no ens sembla que la seva solució sigui atacar el sector públic dels mitjans de comunicació, i en concret la ràdio, i molt menys el punt més feble, que és l'emissora municipal.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor portaveu. Té la paraula l'honorable senyora Anna Simó, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Anna Simó i Castelló

Moltes gràcies, senyora presidenta. Volem donar, com han fet altres grups, la benvinguda a totes les persones assistents aquí en nom de l'Associació Catalana de Ràdio i els... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Ja acabo, presidenta. (*Rialles.*) Els agraïm la documentació que ens han lliurat també, que estudiarem amb tot el detall. Aquesta voluntat d'expressar-se va ser la que ens va moure també, al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, a donar suport a la seva compareixença.

Estic convençuda que res del que els diré els vindrà de nou, ho han sentit moltes vegades per boca del diputat Carmel Mòdol, però no vull deixar de dir el que crec que vull dir, que és, al cap i a la fi, el que pensa el grup d'Esquerra Republicana. Vostès saben que a Esquerra estem per l'emprenedoria, per aquells empresaris que arrisquen, que ocupen i que aporten la seva contribució al producte interior brut, com fan vostès. N'estem convençuts. Però també estem per uns mitjans públics de qualitat, com un servei públic en majúscules, al servei de la cultura, la normalització lingüística, la diversificació de l'oferta de continguts existent, l'impuls de les indústries culturals i, per tant, també de creació de llocs de treball.

És un paper que en solitari, durant molts anys, aquí a Catalunya, va fer Ràdio 4 i que ara fan d'altres mitjans, en aquest cas liderats pel que són les emissores de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Nosaltres creiem, per tant, en la necessària compatibilitat, complementarietat, poder millor dit, en l'existència d'aquests models. No vull repetir altres continguts que s'han fet, ni tampoc entrar en el detall pel que fa al debat de les emissores locals o de la necessària racionalització de les emissores de ràdio locals, que possiblement en alguns casos sí que sigui necessari, sigui mancomunant serveis o perquè la realitat, l'oferta és molt heterogènia, com són heterogènies també les capacitats que té cada ajuntament per poder mantenir aquestes ràdios locals. Hi ha casos en què es consumeix un nivell de recursos locals que poder fa molt difícil el manteniment d'aquestes ràdios, i hi han d'altres casos que és perfectament compatible i que ofereixen un servei molt bo en aquell municipi.

Jo en el que voldria entrar és en un parell o tres de qüestions que, ho repeteixo, no crec que vinguin de nou a cap dels assistents en aquesta comissió. En primer lloc, refermar la nostra creença en la pràctica del finançament mixt de les emissores públiques, amb aportacions de la Generalitat, amb la venda de productes i amb publicitat. També volem reiterar el que va dir, jo diria que era a l'última compareixença que va fer a la Comissió de Control de la Corporació, el director de Catalunya Ràdio, que va dir que la instrucció del CAC, precisament, de limitar els minuts de publicitat per hora ja va ser assenyalat per ell com una raó fonamental per la baixa de recaptació per publicitat que està experimentant l'antena. Nosaltres entenem que el fet –i ens podem equivocar, eh?, és la nostra opinió– de contractar publicitat dintre d'uns límits és un bon indicador de la competitivitat de la programació –més èxit, més possi-

ibilitats–, i que constitueix un bon al·licient per als professionals també.

També creiem que hem d'assenyalar que hi ha un discurs que s'ha anat repetint al llarg dels anys però que ara apareix amb tota la seva força i la seva virulència –amb tota la seva força i la seva virulència–, en un moment de crisi econòmica greu i de davallada dels ingressos, també de la Generalitat de Catalunya; un discurs que s'ha fet en molts àmbits, també des d'alguns mitjans de comunicació, que assenyalava que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals és molt cara, és caríssima per als catalans –ho acaba de fer ara mateix també la diputada del Partit Popular–, que cal que passi una dieta, un règim. I imaginin-se que eliminéssim la publicitat i s'hagués d'augmentar l'aportació pública des de la Generalitat de Catalunya.

Nosaltres també pensem que la gent que és..., i crec que no faig demagògia quan dic que la ciutadania, que és, en definitiva, la propietària dels mitjans públics, vol el servei que està rebent dels mitjans públics, vol que hi hagi control parlamentari, és clar, d'aquests mitjans públics, i vol que la vessant informativa que es dona en aquests mitjans públics continuï sent garantia de veracitat i de pluralitat; tot i que no volem deixar d'esmentar que hi han moltes ràdios que també són molt professionals. Jo sí que no estic contraposant una afirmació sobre els mitjans públics en contra d'una afirmació dels mitjans privats, en cap cas; estic parlant en positiu del que són els mitjans públics.

Pel que fa al que he comentat de la competència deslleial, es podria resumir, doncs, amb tarifes baixes, agrupades i agressives, dir-li que ens posem a la disposició de l'Associació Catalana de la Ràdio per analitzar la denúncia que vulgui formular o que vulgui concretar –quan dic «denúncia» em refereixo als detalls d'això que diu– per actuar davant del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i mitjançant també la Comissió de Control d'aquest Parlament, i demanar públicament les explicacions pertinents, si així fos el cas, en el cas, doncs, que pogués concretar amb tot el detall aquesta qüestió.

Això és el que li volíem dir. No volem repetir-nos, però de tot el que podíem dir referent a la compareixença, volem destacar aquestes qüestions. I, per tant, en aquestes qüestions hem fet una especial incidència. Continuem, doncs, dient que ens posem a la seva disposició, com sempre, i els volem tornar a agrair novament la seva assistència avui, aquí.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara passariem la paraula de torn al portaveu de Convergència i Unió, senyor Ferran Falcó.

Ferran Falcó i Isern

Sí, moltes gràcies, presidenta. Si els sembla bé..., la diputada que havia d'intervenir en aquesta ocasió era la diputada Marta Alòs; en tot cas, com que ha arribat tard, però té preparades algunes preguntes per al se-

nyor Robert, doncs, immediatament li passaré la paraula. Però em semblava també que si ella no havia pogut escoltar-lo, semblava una mica estrany que ara se li adreces sense que abans jo no li hagués fet cap comentari.

En tot cas, jo li dono les gràcies per haver vingut aquí a comparèixer. La veritat és que l'aportació de dades que ens ha fet, doncs, és molt contundent i crec que ha fet una magnífica defensa del que és el seu interès i del que és la seva associació. També li he de dir que, de tot el que ha acabat dient, en forma moltes vegades de greuge, la veritat és que al final jo també em quedo que, malgrat que tenim menys freqüències, les ràdios privades d'aquest país tenen molts més oients que les públiques. Per tant, la qüestió amb referència a la potència de les ràdios privades també existeix i crec que s'hauria de positivament més, també, per part seva.

En tot cas, també li he de manifestar una cosa, que és que, estant d'acord amb alguns plantejaments de fons que vostè fa, també he trobat en la seva intervenció –i potser coincideixo aquí amb alguna de les intervencions dels altres grups– un excés de posar el dit a l'ull, per exemple, a les ràdios locals, doncs, potser més petites, no? Jo li parlo per mi. He estat vicepresident de la televisió local de la meua ciutat i de la ràdio local de la meua ciutat, i jo li puc assegurar que competència, competència, no ho som i que prou feina hi ha per poder tirar endavant una petita ràdio local, no?

Per tant, entenent el que ha dit, sí que crec que qualsevol reforma que es vulgui fer no es pot fer anant els uns contra els altres, sinó que s'ha de fer d'una manera molt consensuada i acordada, no?, aquesta complementarietat, que comparteixo, per davant de la competència.

Jo li demanaria, si pogués..., perquè ha utilitzat molt temps per a les dades, i ha estat molt bé, però potser ha utilitzat poc temps per explicar quines eren les mesures que proposaven quant a marc normatiu, presència a l'espectre, serveis en xarxa i continguts. M'agradaria..., si pogués estendre's una mica més en el que al final ha estat la seva intervenció, que és potser el que crec que seria més interessant, no?, que entrés més en detall del que són propostes concretes.

La presidenta

Senyora Marta Alòs, té vostè la paraula per continuar.

Marta Alòs Lòpez

Gràcies, presidenta. I demanar disculpes, doncs, però avui hi ha moltes comissions i, aleshores, ser a dos llocs a la vegada no és que sigui complicat, sinó que és impossible.

Bé, agrair-li, com han fet, doncs, el meu company i la resta de grups parlamentaris, la seva assistència.

Vostè també, senyor Robert, va fer la compareixença, doncs, l'any passat, me sembla que el 23 de juliol, i vostè també cridava en aquell moment l'atenció a la cambra sobre aquest creixent desequilibri que, segons el seu punt de vista, hi havia entre el sector públic i el

sector privat del nostre país, no?, i, per tant, les conseqüències que, si no s'ajustava això, podrien comportar en un futur immediat. Per tant, la primera pregunta, que em fa l'efecte que vostè ja ha respost, però m'agradaria que parlés una mica més d'aquest tema, segons el seu parer: si hi ha un excés, doncs, de ràdios públiques, no?

Parlava també, en aquell moment, d'un model de convivència en aquest sector públic i el sector privat, cosa que nosaltres, doncs, també entenem que ha de ser així, amb delimitació de funcions –suposo que deu haver reblat el clau abans, quan tenia la seva intervenció–: quin era, cadascú, el paper que havia d'aportar a Catalunya. També parlava del finançament. I, per tant, ens agradaria també que reblés més el clau en aquest tema, no?

Després, també feia comparatives amb altres països, el juliol. Suposo..., no sé si les deu haver fet, doncs, avui, però em va semblar molt interessant aquest tema. El que passa, que el nostre país és un país sense estat i, per tant, tenim algunes diferències amb aquells països que ja ho tenen tot fet i no els cal reivindicar un estat, no? I, per tant, ens va agradar molt quan vam rebre una carta de vostès –la van dirigir a tots els diputats–, el 3 de maig, la qual era un document on se'ns comunicava que el sector de la ràdio privada de Catalunya havia assolit una xifra d'audiència a les hores de producció en llengua catalana que suposaven un resultat històric. Doncs, d'aquesta ambivalència entre el sector públic i el sector privat nosaltres ens felicitem i els felicitem a vostès, perquè aporten moltíssim a la normalització lingüística del nostre país.

El juliol va sortir un informe de l'Institut de la Comunicació de la UAB –presentava un informe sobre la comunicació a Catalunya de l'any 2009 a l'any 2010, i, en aquest apartat que parlava de la ràdio, explicitava que aquest sector navegava una mica a l'ombra de la crisi econòmica –que ara ja és més cruenta, fins i tot, no?–, el descens dels ingressos publicitaris –altres grups també n'han parlat–, i que repercutia també en la facturació. Això ens passa també a les ràdios que són públiques i, per tant, també a les ràdios privades.

Després, també hi ha el tema de la Llei general de l'audiovisual, que es va aprovar l'any 2010, i aleshores parla també del relançament de les ràdios digitals, que també m'agradaria, doncs, que ens parlés d'aquest tema, si és que no ho ha fet, no?

Clar, les ràdios, tant públiques com privades, es mouen en un món supercompetitiu, no? –supercompetitiu–, i, a més, en el mateix mercat. I, a més a més, hi ha una penetració del que entenem, doncs, com les..., internet i, en concret, el consum de la ràdio a través d'aquests mitjans.

Vostès han tingut diverses topades amb el CAC, eh?, focalitzades en la regulació d'aquesta publicitat –em sembla que n'ha parlat també el Grup d'Esquerra Republicana. Vostès, quan hi havia la Llei 22/2005, a l'article 108, van demanar la seva retirada, que al final, doncs, es va suprimir a la disposició derogatòria segona de la Llei de la «corpo» de l'any 2007. I recordo també quan van denunciar davant la justícia,

l'any 2006, quan el Govern de la Generalitat d'aleshores reservava vint-i-dos freqüències de l'àmbit públic a una ràdio determinada, no?

Hi ha una altra pregunta que també li voldria fer: sembla, doncs, que hi ha més visites que mai a les planes web de les ràdios; la gent, diguem-ne, tendeix a veure o a escoltar les reproduccions en temps real a través d'internet. Per tant, ens agradaria també que parlés o que aprofundís més en aquest tema.

No sé si ha parlat vostè de la pirateria de les ones. Ens agradaria també, doncs, que ho complementés.

I després, com ja he escoltat que de les ràdios locals ja n'ha parlat a bastament, doncs, les preguntes en qüestió serien aquestes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara passàrem la paraula, per al torn de contesta, al secretari general de l'Associació Catalana de Ràdio, el senyor Francesc Robert.

Francesc Robert i Agell

Moltes gràcies per les seves valoracions i opinions. Intentaré agrupar els comentaris i les respostes a les preguntes que han anat fent.

Jo el que els torno a demanar és que separin, en el moment en què els toqui regular l'audiovisual, la ràdio i la televisió; no utilitzin paradigmes antics.

No hem negat, al revés, sense que ningú ens ho hagi preguntat, nosaltres en aquesta intervenció hem valorat el paper fonamental que ha fet en aquest país la ràdio pública. El que estem dient és: allò val per a un moment concret de la història d'aquest país.

Quan nosaltres venim a aquest Parlament és perquè històricament ha anat passant que totes les administracions han volgut tenir la seva ràdio. Jo no discuteixo que la legislació ho permeti; és a dir, nosaltres hem vingut aquí per demanar modificacions normatives a la vista del que ha estat el creixement exponencial d'aquests últims anys. El que els demano és una mirada sobre el sector audiovisual que sigui en atenció a la nova realitat del sector audiovisual, no tenint en compte el perquè es van crear tots aquests mitjans de comunicació públics. Vostès saben per què es van crear tots aquests mitjans de comunicació públics, és a dir, darrere de cada nom hi ha una història. El que estem dient és: amb independència de l'origen d'aquests mitjans, de la funció que van fer, pensin avui en funció d'aquest nou paradigma. La nostra intenció no ha estat venir a entrar en batalla contra ningú.

Hi ha unes dades que són..., totes procedeixen de fonts oficials, en atenció al que... I nosaltres el que farem a la pàgina web és ampliar, diguem-ne, aquesta documentació, citant totes i cadascuna de les fonts. És a dir, les de finançament públic és fàcil de trobar, perquè estan..., les de la Diputació de Barcelona són publicades, les de la Generalitat també; en el cas de les freqüències, el ministeri té registres de totes les fre-

qüències que hi ha a l'Estat espanyol. En el cas de Catalunya, hi ha hagut un esforç important en els darrers anys, tant de les universitats com de les mateixes entitats, per crear organismes d'estudi que proporcionin dades i coneixement sobre el sector. Per tant, s'han utilitzat les dades que proveeix l'informe de la ràdio de Catalunya, de l'Observatori de la Ràdio, i les dades que proveeix també la Universitat Autònoma a través d'aquest informe de la comunicació de Catalunya. Per tant, diguem-ne, les dades són contrastables, estan a la seva disposició i farem, diguem-ne, la ressenya específica de quines són les fonts en tots els casos.

Nosaltres no qüestionem la ràdio local de proximitat; nosaltres el que preguntem és: quin sentit té que l'Ajuntament de Barcelona, l'Ajuntament de Lleida i l'Ajuntament de Girona tinguin una freqüència de ràdio municipal pública que remet una programació, com diuen tots aquests informes, de caràcter generalista? «Generalista» vol dir que parla del mateix que parla Catalunya Ràdio, que parla del mateix que parla Ràdio Nacional d'Espanya, que parla del mateix que parlen totes les emissores... És a dir, entenguem exactament què és el que diem.

Nosaltres, la majoria de nosaltres procedim de la comunicació de ràdio local, i nosaltres sabem el que és, a qualsevol hora del dia, anar a agafar i anar a veure el festival... Nosaltres ho hem fet, això. El que diem és: algú sap en aquests moments, de totes les ràdios municipals de Catalunya, quantes estan complint aquest servei de comunicació local de proximitat? No quantes emissores de ràdio tenen ajuntaments; si això no ho qüestionem, només faltaria. El que diem és: aquest model que tenen vostès al cap de ràdio local municipal és el que s'està fent? Nosaltres el que diem és que això no ho sap ningú, perquè això no ho ha mirat ningú.

El que per oposició sí que diem és: perdonin, la nostra opinió és que connectar la freqüència tot el dia a una ràdio de contingut generalista, això no és ràdio local de proximitat. Després entrarem en el debat de què és o no és sindicació, jo el que els dic és: això no és ràdio local de proximitat.

I els he donat una dada: fan més ràdio local de proximitat les ràdios privades que tenen estudis oberts en aquestes localitats, que moltes d'aquestes emissores municipals que vostès comenten. Això és una dada objectiva, objectivable i que podem aportar.

No ens comparin amb la televisió quan parlen de tot el que ajuda la indústria audiovisual d'aquest país. És a dir, si funcionem amb aquest paradigma, la comparança de ràdio i de televisió no funciona. És a dir, en aquests moments hi han trenta-dues empreses de ràdio privades a Catalunya, que donen feina a l'àmbit local, a tots els àmbits territorials. És a dir, la producció de continguts que suposa en aquests moments la ràdio privada no es pot comparar amb la producció de continguts que suposi cap altre sector audiovisual.

S'ha tornat a dir aquí, en aquestes intervencions, que, és clar, la desaparició de la publicitat voldrà dir la minva del servei públic. Quan ens demaneu concreció en què és el que demanem a la part final, el que us diem és: fixeu clarament de què parlem en el cas de

ràdio quan parlem de servei públic. I tinguem present que les ràdios, quan fèieu referència a les dades d'audiència..., escolta, les ràdios privades han d'acomodar la seva situació a la situació del mercat, i intentar donar el mateix servei, perquè, si no, aquestes empreses no funcionen.

Quan preguntàveu la previsió d'ingressos per a aquest any i de l'any que ve, us dic que la ràdio aquest any vendrà menys que l'any passat, i l'any que ve, la ràdio vendrà menys que aquest any. És a dir, ahir hi va haver una reunió d'una associació a Madrid en què es feia una mica exploració de quina és la previsió de la situació per als propers dos anys: continuarem en la mateixa situació que ara i els comptes d'exploració de les empreses privades s'han d'ajustar a la realitat del mercat. És a dir, portem una caiguda d'entre el 16 i el 19 per cent de contractació. Si això no s'atura, aquesta línia continuarà.

Jo els deia: hi ha dos fets que incideixen en això. Un és conjuntural, és la crisi. Tots empenyem perquè la crisi acabi el més de pressa possible. Però, dos, n'hi ha un d'estructural i que depèn d'aquest Parlament. És a dir, les decisions que es prenen aquí dibuixen quin serà el futur del nostre sector en els propers anys. I ho torno a dir: separin el que és regular la televisió del que és regular la ràdio.

Pel que fa en concret a les instruccions del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, nosaltres el que hem de fer és intentar defensar el legítim interès del nostre sector. Quan hi ha hagut ocasió, ha estat a través de diàleg; quan no ha estat així, com el cas de la instrucció de la publicitat, ha estat anant al contenciós administratiu, dintre del màxim respecte institucional. És a dir, no ens han sentit, en tota la presentació, qüestionar l'organisme. Hi ha hagut algú que semblava que sortís en defensa perquè s'hagués de defensar el CAC. No és pas el que ens han sentit a dir a nosaltres –absolutament, en cap moment.

Per tant, anant a la concreció de què és el que demanem a aquest Parlament. Si atenem aquestes dades, contrastables i que proporcionarem, de què és el que tradicionalment ha servit per justificar els diners que es dediquen a servei a públic pel que fa a la llengua d'expressió, que és el català, és a dir, un cop establert això, la resta de funcions corresponen també en l'àmbit de la ràdio al sector privat. Quan vostès parlen de pluralisme i de control, jo el que els he de dir és que més pluralisme que el que hi ha a les tertúlies de ràdio privada no el trobaran al sector públic, perquè les tertúlies de la ràdio privada responen, en el conjunt del sistema, a tot el conjunt d'opinions que s'expressen aquí. I no ens han de venir a dictar en què consisteix el pluralisme. Escoltin, ja ens ocupem nosaltres de defensar la nostra porció de pluralisme, perquè ens guanyem la vida amb això.

És a dir, no barregem les coses. La ràdio privada garanteix als ciutadans l'opció de triar. Que el Parlament de Catalunya digui que la ràdio pública ha de poder arribar a tots els llocs de Catalunya, jo crec que no es posen en el punt de vista de l'oient, s'estan posant en el punt de vista de sostenir novament el sistema públic

de ràdio. Si ens posem en el punt de vista de l'oient, potser passarà com a la televisió, que haurem de veure com hem de demanar a la Generalitat que faci també possible que a tot arreu arribi tota l'oferta de ràdio, perquè sigui l'oient finalment qui pugui triar.

Pel que fa al futur digital, tots hem pres posicions a internet, efectivament, és a dir, novament canvia el paradigma; és a dir, hi ha uns mitjans de comunicació, no ja específicament ràdio, sinó uns mitjans de comunicació diferents a partir del moment de la irrupció d'internet, que ens obliguen a tots a posicionar-nos, i avui són proveïdors de continguts d'àudio, i després veurem sobre quines plataformes correran, és evident. Avui també les dades que proporcionen els estudis de mitjans diferencien ja el que és escolta de ràdio a través dels sistemes analògics convencionals, escolta de ràdio per internet i escolta de ràdio per la TDT.

En aquests moments, hi ha un dubte arreu d'Europa sobre què hagi de ser la transformació de la ràdio per ones digital. No existeix un únic paradigma comú; per tant, és un dubte recurrent. L'avantatge que té la ràdio com a sector és que a nosaltres, l'estructura, diguem-ne, de producció no ens ha canviat. La premsa té un problema molt greu, perquè li ha canviat el negoci completament; la televisió es va haver d'adaptar a la TDT, perquè la TDT imposava un canvi de freqüències i canals; això no passa a la ràdio, a la ràdio no hi ha cap directiva europea en aquests moments que marqui el final de la transició analògica pel digital. Per tant, farà molt més en el futur d'aquest sector la regulació d'aquest Parlament, que no cap modificació, com ha passat amb la televisió, d'ordre tecnològic.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Si vostès volen fer un ús d'un segon torn... Algú en vol fer ús? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* Doncs, moltes gràcies.

Em sembla que els hem ja passat la intervenció de powerpoint... *(Veus de fons.)* Ara els la passarem, eh?, en format electrònic.

Moltes gràcies, crec que ha estat un debat enriquidor, que no acabarà aquí i, per tant, que tindran més possibilitats, en ple també, doncs..., debat de la Llei de la corporació.

Moltes gràcies a tots vostès.

Suspendríem un moment per acomiadar l'associació. I, si us plau, d'aquí a dos minuts, els portaveus..., si poden venir per ordenar el debat del següent punt.

Gràcies.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i es repren a dos quarts d'una i dos minuts.

La presidenta

Reiniciem la sessió.

Algú s'oposa o vol portar a votació l'ampliació de l'ordre del dia? *(Pausa.)* No. Es fa per assentiment.

Per tant, ampliem l'ordre del dia per procedir a la votació de les propostes de compareixença.

Per ordenar el debat, ahir els vàrem enviar dos documents: un, que era el llistat ordenat per grups parlamentaris que han presentat les compareixences, que és el que utilitzarem ara per ordenar el debat, d'acord? Els en vam enviar un segon, que va fer la lletrada, que ja era per agrupar, posteriorment, les compareixences. Però, si us plau, agafin l'ordinari, eh? És a dir, un primer document, que anava de l'1 fins al 76 –tots el tenen?–, que estava ordenat per grups parlamentaris que havien presentat les sollicituds de compareixença. I, per tant, procedirem a aquest debat de què he informat als senyors i senyores portaveus.

Proposta de compareixença

de Ramon Font, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, amb relació al Projecte de llei de modificació de diverses lleis de l'àmbit audiovisual (tram. 352-00711/09) (retirada)

Ja s'ha anunciat, per part del Grup Socialista, que es retira la que té el número 42. D'acord? *(Pausa.)* Es retira la proposta de compareixença del senyor Ramon Font, president del CAC –d'acord?–, per part del Grup Socialista.

Alguna altra retirada de proposta de compareixença? *(Pausa.)* Molt bé.

Per tant, ara s'han de portar a votació setanta-cinc –eren setanta-sis, ara setanta-cinc– propostes de compareixença. Per tant, ho farem per blocs. D'acord?

(Pausa.)

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis de l'àmbit audiovisual (tram. 352-00600/09, 352-00601/09, 352-00602/09, 352-00603/09 i 352-00604/09)

Hi han cinc propostes, de l'1 al 5, presentades pel Grup de Convergència i Unió. En cada grup de votació, demanaré si algú vol votació separada. D'acord? *(Pausa.)* Si en algun punt algú vol votació separada.

Algun grup demana votació separada d'algun punt de l'1 al 5? *(Veus de fons.)* No, seguim l'ordre ordinari de relació que els vàrem donar. Ho tenen? Si no, els ho tornem a repetir. El teniu? *(Pausa.)* El tenen, vostès? *(Pausa.)* Perdonin, és que ahir vàrem intentar ordenar els que eren concurrents, m'entenen?, però hi ha poques concurrències i encara era més complicat, i per això els torno demanar anar al primer; el tenen tots vostès, eh?, aquest, ordenat.

Per tant, algú demana votació separada d'algun punt de l'1 al 5?

(Pausa.)

Les propostes de Convergència, no?

Vots a favor?

S'han aprovat per unanimitat.

Propostes de compareixença

relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual (tram. 352-00650/09, 352-00651/09, 352-00652/09, 352-00653/09 i 352-00654/09) (decaigudes)

Ara no hi ha present en aquesta sala cap membre del Grup Mixt. Decauen, excepte que algun dels senyors i senyores diputades demani que es portin a votació. Algú de vostès demana votació de les cinc propostes del Grup Mixt, Ciutadans? *(María de Llanos de Luna Tobarra demana per parlar.)* Aquí, sí, senyora María de Llanos?

María de Llanos de Luna Tobarra

Sí, la votación separada del punto 6, o sea, la primera de Ciutadans.

La presidenta

És a dir, mantenir el 6.

María de Llanos de Luna Tobarra

No, no, votar separatamente el 6...

La presidenta

No, és que ara decauen –ara decauen. M'entenen el que vull dir?

María de Llanos de Luna Tobarra

¡Ah!, que decaen. Perdón, perdón... Vale, vale; perdone, perdone.

La presidenta

Com que no hi ha cap membre a la sala de..., excepte que algú de vostès, dic, vulgui que puguem votar-les, que es pot fer, perquè han estat entrades a registre. No sé si m'explico bé...

(Pausa.)

Per tant, les portem a votació o decauen –això és la meva pregunta–, 6, 7, 8, 9 i 10? *(Veus de fons.)* Per tant, decauen. D'acord? *(Pausa.)* Molt bé.

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual (tram. 352-00680/09 a 352-00703/09)

Passaríem al tercer bloc, eh?, del número 11 al número 34, que són les propostes..., vint-i-quatre propostes de sol·licitud de compareixença d'Esquerra Republicana de Catalunya. D'acord?

(*Jordi Turull i Negre demana per parlar.*) Senyor Turull, té vostè la paraula.

Jordi Turull i Negre

Sí, nosaltres demanaríem votació separada, d'aquest bloc, dels punts 11, 12, 20, 21, 23, 24, 25, 28, 29, 30, 31 i 34.

La presidenta

No, m'ho vol repetir? Onze, dotze..., digui'm.

Jordi Turull i Negre

11, 12, 20, 21, 23, 24, 25, 28, 29, 30, 31 i 34.

La presidenta

Alguna altra votació separada?

María de Llanos de Luna Tobarra

Nosotros solicitamos la votación separada del 20, 21, 23, 24, 25, 30 y 31.

La presidenta

Un moment, eh?, si us plau.

(*Pausa.*)

Algú demana més votació separada? (*Pausa.*) No.

Per tant, quedarien..., mirin, dos grups de votació, d'acord? Les que ha demanat de votació separada Convergència i el Partit Popular, que són ja subsumides a la votació separada. I, per tant, el que hauríem de fer és: votació separada, primer, del 20, 21, 23, 24, 25, 30 i 31, d'acord? Un segon bloc de votació separada de l'11, el 12, el 29..., ai!, perdó, 28, 29 i 34. I la resta, que són el 13, el 14, el 15, el 16, el 17, el 18, el 19, el 22, el 26, el 27, el 32, el 33. Els sembla? (*Pausa.*) Tothom segueix l'ordre de votacions, si us plau? (*Pausa.*) Molt bé.

Per tant, passaríem a votació el bloc que ara els anomenat, el darrer, eh?, que és la resta, d'acord? (*Veus de fons.*) És igual, és igual. Si volen, votem, doncs, primer el primer bloc, és igual. Perquè sapiguem què hem de votar, eh?

Doncs, votem el 20, 21, 23, 24, 25, 30 i 31. D'acord?

(*Pausa.*)

Vots a favor?

Unanimitat.

Segon bloc: 11, 12, 28, 29 i 34.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per 1 abstenció i la resta..., s'aproven aquestes compareixences del segon bloc.

(*Les propostes de compareixença són aprovades per 14 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.*)

Ara passaríem a votar la resta: el 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 26, 27, 32 i 33.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha quedat rebutjat per 8 vots en contra, 6 vots a favor i 1 abstenció. D'acord?

(*Pausa.*)

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual (tram. 352-00704/09 a 352-00710/09, 352-00712/09, 352-00713/09 i 352-00714/09)

Ara passaríem a la votació de les onze propostes, de la que porta el número 35 a la 45, del Partit Socialista, del Grup Socialista.

(*María de Llanos de Luna Tobarra demana per parlar.*) Votacions separades? Senyora María de Llanos de Luna...

María de Llanos de Luna Tobarra

Sí, votación separada de las números 35, 36, 41, 43..., no, 43, o sea, de estas.

La presidenta

Alguna altra votació separada?

(*Pausa.*)

Per tant, farem dos blocs de votacions. Un bloc, que són aquestes quatre excepcions, i la resta, que són la 37, 38, 39, 40 –la 42 està retirada–, 44..., 44. D'acord? (*Veus de fons.*) Ah!, perdó, i 45, sí. Els sembla? (*Pausa.*)

Primer, primer grup de votacions: 35, 36, 41 i 43.

Vots a favor?

Unanimitat.

Passaríem al segon bloc: 37, 38, 39, 40, 44 i 45.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha quedat aprovat per 14 vots a favor i 1 abstenció. D'acord? (*Pausa.*)

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual (tram. 352-00715/09 i 352-00716/09)

Passaríem al següent bloc, del Partit Popular, dues sol·licituds de compareixença, que porten els números 46 i 47. Alguna votació separada? *(Pausa.)*

Passaríem a la votació.

Vots a favor?

Unanimitat. Queden aprovades.

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de diverses lleis en l'àmbit audiovisual (tram. 352-00717/09 a 352-00745/09)

Passaríem al darrer bloc de sol·licituds de compareixença, vint-i-nou en la seva totalitat, que van del número d'ordre 48 al 76.

Vots a favor? *(María de Llanos de Luna Tobarra demana per parlar.)* Ai!, perdó.

María de Llanos de Luna Tobarra

Separada.

La presidenta

Perdoni, perdoni, sí. Votacions separades. No, perdonin, eh? Digui'm.

María de Llanos de Luna Tobarra

Sí, presidenta. Votación separada de las propuestas 57, 66, 67 y 68.

La presidenta

Molt bé. Altres votacions separades... Senyor Turull?

Jordi Turull i Negre

No, no.

La presidenta

Per tant, en aquest cas, farem dues votacions, d'acord?: aquests quatre i la resta, que són, tota la resta, en aquest ordre, que van des del 48 al 76. D'acord? *(Pausa.)*

Votació dels punts de sol·licitud de compareixença 57, 66, 67 i 68.

Vots a favor?

Unanimitat.

La resta de les sol·licituds de compareixença d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Vots a favor?

Vots en contra?

Han quedat rebutjades per... *(Veus de fons.)* Ai!, perdó.

Abstencions?

Sí, ja la comptava, sí; perdó, ja l'havia comptat.

Han quedat rebutjades per 8 vots en contra, 6 vots a favor i 1 abstenció.

No sé si algú vol fer explicació de vot...

En tot cas, restem, diríem, sense cap altre punt de l'ordre del dia, i, per tant, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i tres minuts.